

BORTRYKKELSEN

 Forsamlingen her i—i Yuma, det er et stort privilegium å få denne invitasjonen til å komme tilbake igjen. Vi hadde det underfullt, sist vi var her. Og så da jeg forstod at jeg skulle tilbake igjen, gledet jeg meg virkelig over det, og å høre vitnesbyrdene og disse fine ordene fra folket, og det liksom løfter deg opp litt.

² Billy fortalte meg at broderen fra Las Vegas, som ønsket et møte der i forsamlingen, ser ham rett etter at møtet her er ferdig. Vi har et tidspunkt, sier han, som vi kan smette inn i, i begynnelsen av januar, før Phoenix-møtet, ser dere, til å komme til Las Vegas. Og så har vi alltid ønsket å komme dit.

Jeg tror broder Art Wilson pleide å være der, for lenge siden, eller kanskje han er der fortsatt. Og han—han ba meg om å komme opp, han og søster Wilson. Jeg fikk ikke muligheten, så kanskje dette vil være tidspunktet da jeg kan komme.

³ Bare snakk med Billy Paul eller broder Roy Borders. Jeg tror han er her et eller annet sted. Noen sa at broder Roy var inne. Broder Pearry, Lee, eller noen av dem, de vil kunne fortelle dere. Bare bestem datoene som vi skal komme på.

⁴ Nå, jeg så mange forkynnere her, for en stund siden, og jeg er veldig glad for å møte mine brødre. Skulle ønske jeg hadde tid, til å dra hjem med dere, for jeg vet dere har den beste matlagingen som finnes i landet. Det er fint.

⁵ Og nå, broder Pearry har virkelig fått to, i kveld, på seg. Han har fått to anmerkninger imot seg nå. Den ene, kuttet av den mikrofonen, der ute. Når, du er—du er holdt skyldig for det, broder Pearry. Jeg tror ikke egentlig du var skyldig. Men du . . . Noen skulle til å tale. Den var god.

⁶ Og så da, igjen, gikk han ut der og snakket. Han sa, “Det må jeg si!” Fortalte broder Collins eller noen av dem. Sa, “Middagen var god. Men,” sa, “jeg sier dere,” sa, “den mannen må være en spanjol eller noe, eller en meksikaner. Det var den sterkeste peperen jeg noen gang har smakt.” Holdt på slik, og han snakket til kjøkkensjefen.

Han sa, “Jeg er kjøkkensjefen.”

⁷ Det er Texas, for dere. Vi vil få skikk på ham, over her i Arizona, etter en stund, (vil vi ikke?), hvis han holder seg i nærheten av oss.

⁸ Virkelig koselig å være her! Og jeg antar det ikke høres ut som vitser, men humoristisk sans. Som, Herren Selv hadde humoristisk sans, vet dere. Han sa, “‘Herodes’, gå og fortell den

reven, ser dere, 'i dag kaster—kaster Jeg ut djevler; i morgen blir Jeg gjort fullkommen.'” Så, Han hadde humoristisk sans. Vel, det vil ikke skade oss, jeg tror ikke det, en gang i blant.

⁹ Og nå er det litt sent. Og, vanligvis, taler jeg—jeg omkring fire timer. Så dette, kjenner gjestfriheten til broderen og søsteren her, forsamlingen, så vi vil kutte det mye ned, i kveld. Og bare . . . jeg sa til Terry. Jeg sa . . .

Han sa, “Hva er . . . Sett på et to timers lydbånd?”

¹⁰ Jeg sa, “Nei, Terry. Dette er en—en bankett.” Jeg sa, “Bare omkring tretti eller førti minutter, tale til folket om noe.” At, jeg vil forsøke, likevel, hver gang, og vet dette.

¹¹ Da jeg var en liten gutt, pleide folk å komme ut for å høre fordi jeg var en gutteforkynner, bare en ung kar, en smågutt. Og de sa, “Vel, Billy Branham, vet dere, bare en gutt, aldri fullført skolen, og ingen utdanning.” Og de kom ut for å høre mine usammenhengende ord, min Kentucky-engelsk, og—og så de . . . mine “hits, and hain'ts, and totes, and carry.”

Som i et av møtene her for ikke lenge siden, de sa, “Vi vil reise oss alle sammen og synge nasjonalsangen.”

¹² Jeg kom meg opp og sa, “For mitt gamle Kentucky hjem langt borte.” Det var den eneste nasjonen jeg visste om, så det var nasjonalsangen, for min del.

¹³ Så nå, men, etter at du ble eldre, vel, vi, han kom inn, må du ha noe mer enn det. Skjønner? Vi skal ta . . . Paulus sier, “Da jeg var et barn, talte jeg som et barn og tenkte som et barn. Du oppfører deg som et barn.” Men ettersom du blir eldre, så begynner du, fra å ta dine første få skritt, og vakler og faller, og kommer deg opp og prøver igjen. Så, etter en stund, kommer du dit at du kan gå en rett linje. Og det er det vi må gjøre, som korsets soldater. Nå er det tid for å gå en rett linje, rett nedover den veien til Herligheten.

¹⁴ Jeg tror vi lever i de avsluttende scenene av denne verdens historie. Jeg tror i sannhet at Herrens Komme er nærmere, kanskje, enn vi tror. Så nå, i omtrent tretti minutter av deres tid, eller noe, ønsker jeg å rette deres oppmerksomhet mot et Skriftsted som jeg ønsker å bruke som en tekst, og—og referere til noe mer her. Jeg . . .

Satt hjemme, forleden dag, tenkte jeg på denne tanken. Så tenkte jeg, “Vel, jeg vet ikke, tale fra alle disse Skriftstedene. Jeg vil bare ta deler av Det, og bare for disse små korte møtene som vi vil ha i kveld.” Jeg ønsker å si en ting, mens dere slår opp i Salmene. De—de første . . . Den 27. Salmen, jeg ønsker at de fem første versene, skal leses.

¹⁵ Ønsker å si dette, angående denne forretningsmennenes Full Gospel Business Men's forsamling.

Min broder Pearry snakket om bøkene, og så videre, og de nye bøkene som de har fått. Hvor mange husker da vi hadde lydbåndet, og talte over det her i Phoenix, i en av konferansene, om *Herrer, Hvilken Tid Er Dette?* Nå, det var begynnelsen av den boken, ser dere, da disse . . . dette skjedde.

¹⁶ Det er for mye overnaturlig stadfestelse av Guds skrevne Ord, for denne tiden, til at noe ikke skulle nærme seg oss nå. Vi er bare . . . Det er for virkelig. Tingene som du . . . Det ville være forbløffende, for deg, bare å la deg få vite hva som virkelig skjer. Mange av dere, fremmede, kanskje, hører disse mennene reiser seg og gir—gir disse kommentarene, om, “Et Budskap for denne tid,” og så videre. Det de sikter til, er Guds løfte for denne tid, som Han lovet Han ville gjøre. Og vi ser Ham stadfeste det Skriftsmessig helt nøyaktig det Han sa Han ville gjøre, på den samme måten. Forutsa, treffer helt nøyaktig fullkomment, hver gang, fordi det er Gud som sier det.

¹⁷ Hvis en mann, jeg bryr meg ikke om hvem han var, vil prøve å gi en slik forutsigelse, er det én sjanse ut av ti millioner. Hvis en mann sa til deg at en bestemt *ting* ville skje, det ville—det ville skje på en bestemt *tid*; én ut av ti millioner. Og så *stedet* det ville skje, ville være omtrent én sjanse ut av omtrent hundre millioner.

Og så *tiden* det ville skje, går videre og videre, og *måten* det vil skje på, og *hva* som vil skje, og så videre, det er bare langt utenfor en gjetning. Når vi ser det så fullkomment, hver enkelt gang, så er det Gud.

Og så slår vi opp rett tilbake i Skriftene. Det virker kanskje fremmed for oss. Men vi slår opp rett tilbake i Skriftene, uten engang å vite hvor vi skal se, og den Hellige Ånd bringer ut og bare setter hele Ordet sammen, lager bildet der for å vise oss nøyaktig tiden som vi lever i. Vi forandrer tidshusholdning.

¹⁸ Vi er—vi er ved et hjørne. Det er lett når noen runder et hjørne, til en murer, runder et hjørne. Starter, alle legger mursteinene rett ned på den samme raden, som når en bestemt denominasjon starter, og begynner å rulle ned raden, det er helt i orden. Men, når du kommer til de vendingene, der du må snu tilbake den andre veien!

Nå, Gud bygger ikke en vegg. Han bygger et hus, ser dere, og det er mange skjæringer og vendinger som Han har forutsagt her i Bibelen. Og vendingene, alle kan prøve å gjøre en vending, men det er nødt til å være i henhold til plantegningen. Hvis det ikke er det, må det bli revet ned igjen.

¹⁹ Så vi—vi priser Gud for Hans godhet og fellesskapet med dere, og de åpne dørene som Herren har gitt oss, og gjennom disse forretningsmenn. Jeg har alltid hevdet at jeg—jeg ikke

tror på . . . Jeg tror på menneskene i denominasjonene. Men jeg har ikke mye tid til å oppmuntre denominasjoner, fordi hver enkelt bygger et gjerde rundt seg selv.

²⁰ Og—og akkurat som, jeg tror, det var broder Davids lille fortelling, om da han avlet opp noen ender, og sa at elven steg. Og alle endene, vet dere, de ønsket fellesskap med hverandre, og kunne ikke ha det fordi de var helt inngjerdet. Men da vannet kom så høyt, så bare fløt de endene ut av inngjerdingen.

Så jeg—jeg tror det er måten å gjøre det på. Er bare å la vannet stige, ser dere, og vi kan komme oss ut av inngjerdingen og—og ha fellesskap med hverandre, vet dere, ha Kristi ekte kjærlighet i våre hjerter.

²¹ Og denne Full Gospel Business Men har vært en—en oase for meg. Fordi, mange ganger . . . Jeg har brødre, fine brødre i, jeg antar, alle denominasjoner jeg noen gang har møtt: presbyterianere, lutheranere, baptister, pinsevenner, alle ulike typer av pinsevennene, church of God, og Nazarenes, Pilgrim Holiness. Fine brødre, overalt. Men, mange ganger, kan de ikke ha meg i deres samfunn, fordi, ser dere, ikke for at de ikke tror på det, men, ser dere, det ville avskjære dem fra deres denominasjon. Og når du gjør det, så klart, det—det avgjør det.

²² Her for ikke lenge siden, var det en metodistbroder som kom til meg, jeg vil ikke nevne navnet hans. En fin mann, han skrev en avhandling om Guddommelig helbredelse, og han kom til meg for å snakke litt. Vi satte oss ned og snakket en liten stund. Han sa, “Det eneste vi har imot deg, er at du henger rundt de pinsevennene hele tiden.”

Jeg sa, “Så, la metodistkirken sponse det. Jeg vil komme.”

Det var noe annet. Skjønner? Han—han sa, “Vel, så klart, jeg—jeg er ikke metodistkirken. Jeg bare tilhører dem.”

²³ Jeg sa, “Akkurat. Skjønner? Det er de, pinsevennene, det er de som åpner dørene sine. Skjønner? Det er de jeg kan komme til. Og så mange av dem som vil åpne, vel, så er vi klare til å komme inn.”

Som i Åpenbaringene, det 3. kapittelet, sier, “Jeg står for døren og banker. Hvis noen vil åpne døren, vil Jeg komme inn og holde måltid.” Og det var Jesus. Vi vet alle at det var Kristus, og Han er Ordet. Det er riktig. Han er Ordet.

²⁴ Og så Full Gospel Business Men har vært en oase hvor vi kan komme sammen. Ingen menigheter sponser det. De alle, sammen, mennene ut fra menighetene, og vi kommer sammen og har fellesskap, over hele verden, rundt overalt.

²⁵ Og jeg har hjulpet til med å etablere mange, mange, mange forsamlinger over hele verden, av Full Gospel Business Men.

Jeg er takknemlig for den muligheten som ble gitt meg. Der inne, vil forretningsmennene sponse det. Så, alle menighetene, de—de ønsker å komme, allikevel.

Men, så, hvis. . .Jeg ønsker aldri å prøve å trekke noen fra deres menighet. Bare bli rett i din menighet og spre ut Lyset. Skjønner? Vær en ekte kristen. Din pastor vil sette pris på deg. En virkelig, lojal, ekte hellig, en hvilken som helst mann som tror på Gud vil sette pris på en person som det. Ja.

²⁶ Nå, jeg takker broderen her, og hans kone, og denne forsamlingen, for denne muligheten. Og må denne forsamlingen vokse. Må Guds velsignelser hvile over den, og være et instrument i Guds hender, til å frelse hundrevis og hundrevis av mennesker før Herrens Komme; og resten av alle dere forsamlinger eller representanter her fra forsamlingene.

²⁷ I Salmenes Bok, nå, ønsker jeg å tale over et—et virkelig underlig tema, i kveld, bare en liten stund. Jeg har noen Skriftsteder nedskrevet her. Og—og jeg tenkte kanskje at, jeg skulle tale over noe annet, i kveld. Men, ser at tiden flyr, vel, jeg ville ikke bli så lenge, så jeg bare slo opp her og fikk noen flere Skriftsteder. Og jeg ønsker å tale over emnet: *Bortrykkelsen*. Skjønner?

²⁸ Nå, vi tror at det vil bli en Bortrykkelse. Alle kristne tror det, dere Bibellesere, tror at det vil bli en Bortrykkelse.

²⁹ Og nå for å lese som en bakgrunn, leser vi den 25. Salmen. Jeg mener. . . Unnskyld. Den 27. Salmen, 1. til 5. vers.

Herren er mitt lys og min frelse; hvem skal jeg frykte? Herren er mitt livs styrke; hvem skal jeg være redd for?

Når de onde, endog mine motstandere og fiender, kommer imot meg for å fortære mitt kjøtt, snubler de og faller.

Om en hær leirer seg omkring meg, skal ikke mitt hjerte frykte: om en krig bryter løs mot meg, skal jeg likevel være trygg i dette.

Én ting har jeg bedt Herren om, og det vil jeg lengte etter; at jeg kan få bo i Herrens hus alle mitt livs dager, så jeg kan skue Herrens skjønnhet, og grunne i hans tempel.

For han skjuler meg i sin hytte på den onde dag: og han holder meg i skjul i sitt tabernakel; han skal løfte meg opp på en klippe.

Må Herren legge Sine velsignelser til lesningen av Hans Ord.

³⁰ Nå, i dag, og taler over dette emnet, og nå er kanskje noen av dere uenige, i veiene som jeg tar. Men hvor mange her inne tror at Bibelen lærer at det vil bli en Bortrykkelse

av Menigheten? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Ja, sir. Det er riktig, eksakt, en borthenting av Menigheten. Om du er en metodist, baptist, presbyterianer, eller hvem enn du er, pinsevevner, det vil bli en borthenting.

³¹ Og jeg tror at, ved å forkynne, prøver jeg—jeg ikke bare å komme opp hit for å si noe som jeg tror ville behage folket. Jeg har aldri vært skyldig i det. Jeg ønsker å komme opp hit og si noe etter som jeg blir ledet til å si det, som jeg tror ville være en hjelp for deg, noe som ville fremme din erfaring med Gud, hvis du er en kristen; og hvis du ikke er en kristen, gjøre deg så skamfull over deg selv, at du ønsker å bli en kristen. Og det er hensikten at jeg alltid har prøvd å rette inn tankene mine, etter som Herren leder meg.

³² Nå, vi er advart, at Læren om Dette i den siste tid vil bli hånet. Hvis dere vil, la oss bare lese Det, bare et øyeblikk. Det er i Andre Peter, det 3. kapitlet. La oss lese bare et øyeblikk om dette. Det 3. kapitlet, og det 3. og det 4. verset. La oss se om ikke dette er riktig.

Først av alt, skal dere vite at i de siste dager skal spottere stå fram, de skal gå fram etter sine egne lyster,

Og sier, Hvor er løftet om hans gjenkomst? . . . siden fedrene sovnet inn, fortsetter alle ting som de var fra skapelsens begynnelse av.

For med vilje glemmer de dette, at himlene fra gammel tid ble til ved Guds ord, og jorden stod frem ut fra vann og va- . . . og gjennom vann:

Ved dette gikk verdnene som . . . var, ved at den ble oversvømmet av vann, under:

³³ Nå ser vi at, grunnen til at dette emnet er så belyst, er fordi at profeten her har sagt at i disse siste dager ville disse spotterne komme og si disse tingene. Skjønner? Det er forutsagt, grunnen til at folk oppfører seg i dag på den måten de oppfører seg. Ja, du forventer det så visst, fordi Bibelen sier at. "I de siste dager vil de være framfusende, oppblåste, elsker lysten høyere enn de elsker Gud; ekteskapsbrytere, falske anklagere, ustyrlige, foraktere av de som er gode; har en ytre form for gudsfrykt, og forneker dens kraft: slike skal du vende deg bort fra." Kan vi se etter en etterligning av Sannheten? Ja visst.

³⁴ Da Moses dro ned til Egypt, for å befri Israels barn, med bare en stav i sin hånd som forsvar, med Himmels Gud bak seg, utførte han et mirakel. Der kom etterlignere etter ham, og gjorde det samme som han gjorde. Skjønner? Nå, de kom som nummer to, etter at han gjorde det først. Da kom de, fordi de kopierte det han gjorde, etterlignet originalen. Vi finner det.

Og nå sier du, "Vel, det var på Moses' tid."

Men det samme Skriftstedet sier at de vil komme igjen i de siste dager. "En Jannes og Jambres stod Moses imot, det samme vil disse mennene som er fordervet i sinnet i forhold til Sannheten." Skjønner? Etterligninger, alle mulige slags ting for å forstyrre folket. Og så hvis . . .

³⁵ Denne Bortrykkelsen som skal skje, og hva enn Gud har på linje med Sitt Ord, er det alltid noe som kommer ut for å forstyrre Det hvis de kan. Det er—det er—det er Satans hensikt å gjøre det.

³⁶ Som denne broderen her, fra møtet der oppe i Las Vegas, sa, "Satan sa at verden var hans maktområde, og—og at han har sitt hovedkvarter der oppe."

Jeg vet at Satan er denne verdens gud. Enhver nasjon under himmelen er kontrollert av ham. Helt riktig. Denne verden tilhører Satan, men Jesus vil overta den. Han tilbød Ham den en dag. Og Han avslo den, men, Han svarte, fordi Han visste Han ville bli arving til den i den kommende tid.

³⁷ "Spottere." La oss bare stanse noen få øyeblikk ved det ene ordet, før vi går videre. Spottere!

Jeg leste en avis, for omtrent to uker siden, i Tucson, der det var en engelskmann fra England som hadde kommet med en uttalelse. Det var i overskriftene i avisen, at korsfestelsen av vår Herre Jesus Kristus bare var en forfalskning, mellom Pilatus og Jesus, at Han kom for å gjøre . . . bare for å gjøre Seg Selv til noe. Og det finnes ingen måte som vi kunne motbevise det for dem, fordi alle Guds ting må bli tatt imot ved tro. Vi må tro det. Nå, han fortsatte med å gi en beskrivelse av hvordan dette kunne bli gjort.

³⁸ Her for ikke lenge siden, i den store nasjonen, London, i England, rettere sagt, der hvor John Wesley og Charles, og mange av de store predikantene fra de tidligere tider, Spurgeon og de, hadde forkynt Evangeliet på handelsmarkedene og overalt der. De forkastet det budskapet for deres tid, og se hva de er i dag.

Det er der broder Williams og dem er i kveld. Det er én av de landene i verden som har sunket dypest. Jeg har reist verden over, men jeg vet ikke noe som er så illegitimt som England. Det er . . . Billy Graham sa det samme. Ja, han måtte ta sin kone bort fra parkene, hvordan aktene mellom menn og kvinner fant sted, offentlig, i parkene. Da jeg var der, jeg har aldri sett noe som kunne knuse et hjerte til en person noe mer enn det som skjedde i England; som hadde muligheten, og, en gang, ledet verden i en reformasjon. Bare viser hvordan det kan falle.

³⁹ Men, ser dere, det som gjør det, budskapet som gikk frem da, engelskmennene prøver å fastholde det samme budskapet for i dag. Det vil ikke fungere i dag. Det vil ikke fungere. Hvordan kunne . . .

⁴⁰ Hva om Moses hadde kommet, ville, brakt Noahs Budskap, “Vi vil bygge en ark og flyte nedover Nilen”? Det ville ikke ha fungert. Og heller ikke ville Jesu Budskap ha fungert for Moses. Og heller ikke vil Wesleys Budskap fungere for Luther; eller Luthers Wes- . . . budskap, og omvendt.

Og i dag, vi, vår siste store reformasjon var pinsen. Og i dag beveger vi oss fra det. Og pinsevennes budskap kan ikke blandes med Dette, fordi det er en annen tid. Det er alt sammen Guds Ord, men det bygges. Som føttene, armene, kommer opp, det former en Brud for Bortrykkelsen. Skjønner? Ikke—ikke plassér de menneskene der tilbake feil; de levde for deres Budskap. Alle dem vil komme ut, de som var i Bruden.

Akkurat som livet som går gjennom en hvetestilk. Det forlater hveten, skallet, men hveten former seg som hvetekornet som falt i jorden.

⁴¹ Her for ikke lenge siden, leste jeg en bok som en eller annen tysker skrev, i kritikk. Han sa, “Av alle fanatikerne i verden, så toppe William Branham dem alle.” Han sa, “Ja, han er ikke annet enn en . . . Han er en—han er en trollmann. Han gjør disse tingene.” Ser dere, mannen, vet ikke.

⁴² Og, så, mannen var en kritiker. Han trodde ikke engang på Gud. Han sa, “En Gud som kunne sitte i den mørke tidsalderen, og holde Seg på magen, og le av en flokk med kristne; som var mødre, og Sine Egne disipler, skulle være det; mødre med små barn og slikt, og la løver ete dem opp; og ikke engang løfte en finger.” Ser dere hvor det kjødelige sinnet, hvor utdannelse og slikt, ikke kan gripe visjonen? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.]

⁴³ Det hvetekornet måtte falle i jorden. Akkurat som Jesus måtte falle, for å oppstå igjen, slik måtte pensens menighet falle. Den måtte gå ned i jorden, de mørke tidsaldrene. En hvilken som helst hvete som . . . Et hvilket som helst frø som går ned i jorden, det må ligge i den mørke tiden, for å bringe frem.

Men det begynte å spire i Martin Luther. Kom videre gjennom Wesley. Videre ut i pinsen. Nå inn, for å gå ut i kornet. Og nå de denominelle systemene som de forlot, de er stilker, det er alt. Det kommer til å bli brent, det denominelle systemet. Men det ekte hvetekornet som kom ut av hver enkelt av de reformasjonene vil bli tatt opp i Bruden. Alt til sammen vil utgjøre Bruden.

⁴⁴ Nå finner vi ut, i England der, etterlignet de korsfestelsen, for ikke lenge siden, en gruppe av de folka, de lange . . . unger med det lange håret og slikt, og roper, kaller Jesus “pappa-o” og alle de greiene. Slikt avskum!

45 Nå sier du, “Det er i London, England.”

Se hva som var i avisen forrige uke, her i Amerika. En eller annen stor doktor i teologi, fra en fin skole, sa at korsfestelsen var en bløff. Sa at, “Jesus bare prøvde å gjøre Seg slik; at Han hadde drukket denne alrune-ugressplanten.”

Og vi finner den i 1. Mosebok, hvor den omtales. Det er en ugressplante som marihuana eller noe. Den finnes i Orienten der. Og hvis du drikker den, vil den gjøre at du sovner. Kanskje . . . Og du er som om du er død, sammensunket, alt, i to eller tre dager om gangen.

46 Han sa, “Da de ga Ham eddik og galle, er det fullt mulig at det var alrune-ugressplanten. Og da de gjorde det, ga de Ham det, og Han sank sammen som om Han var død. De la Ham i graven, og de la Ham der. Etter to eller tre dager, ja visst, gikk tilbake, da var Han våken igjen, var helt i orden.” Sa, “Han dro bort til India og døde et eller annet sted, en vanlig død, prøvde å dikte opp en religion.

I det hele tatt, en slik kritikk, hva er i veien med folk? Ser dere, det er bare denne tiden vi lever i, spottere, ser dere, tiden for å oppfylle profetien.

47 Gud tildelte Sitt Ord til hver tidsalder, og hver enkelt av de tidsaldrene må manifestere det. Og Han forutbestemte også menn for den tidsalderen, til å oppfylle det Ordet. Hver gang Han tildelte Sitt Ord, så utvalgte Han en mann for Det. Da Han valgte Moses’ tid, så utvalgte Han Moses til Det. Da Han valgte tiden for at Guds Sønn skulle bli født, så utvalgte Han Ham til det. Hver tidsalder, har Han utvalgt Sin mann, forutordinert, som Bibelen sier. Ingenting . . .

48 Hvis Gud er uendelig, Allmektig, har all makt, allestedsnærværende, allvitende, ja, så visste Han alle ting fra begynnelsen. Så, Han visste. Det er ingenting ute av stilling. Det er bare vi som tror det. Alt sammen er styrt. Se tilbake i Hans Ord og se hva Han gjør, da vil vi få en forståelse.

49 Nå, bare tenk. I første omgang, hvis den forkynneren hadde tenkt, da de puttet den eddiken og gallen i Hans munn, spyttet Han det ut. Han tok det ikke, i det hele tatt. Skjøner? Bare spottere som reiser seg! En annen ting, hvordan gjorde denne Jesus fra Nasaret, hvordan passet livet Hans med enhver profeti i det Gamle Testamentet? Hvordan kunne det skje? Det kunne ikke ha skjedd uten at det hadde vært bestemt av Gud. Livet Hans passer til enhver profeti i det Gamle Testamentet. En annen ting, hvis de disiplene hadde bløffet Ham slik, hvorfor døde hver enkelt av dem i martyrdøden? Og apostelen Peter sa til og med, “Snu hodet mitt opp ned. Jeg er ikke verdig til å dø slik som Ham.” Hvordan de tok Andreas og snudde ham sidelengs på korset. De, alle sammen, forseglet sitt vitnesbyrd med sitt eget blod. De trodde Ham og elsket

Ham, og gav sine liv for Ham. Hvis Han var en bløffemaker, hvordan kunne de noensinne gjøre det? Skjønner? Den åndelige betydningen, folket får ikke tak i det.

⁵⁰ Her var det en stor mann, for ikke lenge siden, en eller annen stor rabbi som skrev at, “Moses, mens han gikk gjennom Rødehavet,” sa, “det var ikke egentlig vann. Vannet kom ikke opp som vegger.” Sa, “Hva det var at, oppe ved den andre enden av Dødehavet, var det en masse siv. Og han gikk gjennom vannsivet, sivet i vannet. Ikke noe vann der inne. Bare en masse siv, et hav av—av siv som de gikk gjennom.” Og mange lærde tror det, de, og aksepterer det.

⁵¹ Her for ikke lenge siden, da denne første astronauten reiste opp, han kom tilbake, og han hadde ikke sett noe til Gud. Det fikk til og med forkynnere til å snu seg rundt. De tenkte Gud bodde rett der oppe et eller annet sted, hundre og femti miles høyt.

⁵² Ja, du store, hvordan utdanning og denne verdens visdom har ført menigheten inn i en masse ugress! Det... Det er utdanning og utdanningssystemet, vitenskap og sivilisasjon, er av Djevelen. Det er Djevelens sivilisasjon. Bibelen sier så.

Og vår Sivilisasjon som vil komme har ingenting med denne sivilisasjonen å gjøre, i det hele tatt. Der er ikke noe av den, i det hele tatt. Det vil bli en annerledes Sivilisasjon, enn denne sivilisasjonen og denne vitenskapelige verden vi har. Jo mer vitenskap, vitenskapelige vi blir, desto lengre går vi inn i døde ting, feller for å drepe, og alt mulig. I den nye Sivilisasjonen, vil det ikke være noen død, ingen sykdom, sorg, eller noen smerte. Skjønner? Det vil ikke være noe av det Der. Så denne sivilisasjonen må ødelegges, fordi den er av Djevelen.

⁵³ Vi finner ut, at i 1. Mosebok 4, at Kains folk startet sivilisasjonen, bygget stader og byer, og så videre, og musikkinstrumenter, og begynte med vitenskap. Og folket kom lengre vekk fra Gud, dog religiøse. Men da Sets folk kom frem, begynte de å komme frem, og påkalle Herrens Navn.

Åh, snakk om en listig en!

⁵⁴ Jeg er ikke her for å såre noen sine følelser, si noe om en menighet. Og hvis dere er her, og tilhører denne menigheten, så sier jeg ikke dette for å såre deres følelser; fordi like mange gode mennesker der, som det er i andre menigheter. Men jeg leste i Shreveport sist uke, der den katolske kirken hadde kommet med en uttalelse.

Og vi ser hvor de alle kommer sammen nå i det store felleskirkelige rådet, og så videre, helt nøyaktig oppfyller det Bibelen sa de ville gjøre. Helt nøyaktig.

⁵⁵ Nå finner vi ut at de sa, “Vel, Bibelen...” Noen av protestantene ønsker å holde på den Bibelen. “Men,” sa,

“Bibelen var ikke annet enn en bok, en historie om kirken, og de hadde det ikke i litteraturen før omkring to hundre og femti år siden. Det har alltid vært kirken.” Sa, “Det var kirken, ikke Bibelen, og Bibelen er bare en historie om hva kirken gjorde.” For en listig løgn det er! Men, vi har hatt Bibelen i tre tusen år. Det Gamle Testamentet var blitt nedskrevet i Skriften, for hundrevis og hundrevis av år før Kristi komme. Bare en listig ting av Djevelen!

⁵⁶ Og vi finner ut i denne tiden, når denne veldige spottingen og latterliggjøringen av Bibelen, og prøver å skyve Den bort, da må Gud dømme menigheten ved noe. Han kan ikke være rettferdig. . .

De kan ikke komme ned denne gaten og arrestere meg, og si at jeg kjører i tretti miles i timen i en tju miles sone, uten at det er noe der som forteller meg at jeg bare har lov til å kjøre i tju miles. Det må være der.

Og Gud kommer til å dømme menigheten, kommer til å dømme folket, en dag. Vi vet det. Det kommer en Dom. Så hvis Han skal dømme det ved den katolske kirke, hvilken katolsk kirke? Hvis Han skal dømme det ved metodistene, er baptistene forapt. Hvis Han dømmer det ved oneness, er twoness forapt. Skjønner? Hva skal Han dømme det ved? Han sa Han ville dømme det ved Kristus, og Kristus er Ordet. Så det er Guds Ord, som Gud vil dømme. “I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss. Den samme i går, i dag, og for evig.” Skjønner? Så, Han vil dømme det ved Sitt Ord.

⁵⁷ Og nå finner vi ut at i denne tiden, når de prøver å skyve Bibelen bort, “Og akseptere kirken. Bibelen; Vil ikke ha den. Kirken,” så de bare kan lage en hvilken som helst læresetning eller noe annet, og følge det.

⁵⁸ Vel, som jeg sa her om dagen i Shreveport. I nattverden, da de drepte det offerlammet, skulle det ikke være “noe surdeig iblant dem, i løpet av de syv dagene,” ingen surdeig, ikke noe surdeigsbrød. Alt måtte være usyret. Det representerte de syv menighetstider som vi har i boken her, og det er ikke noe surdeig. Hva? Det er noe som er blandet med Det. Og vi blander læresetning og denominasjon, og alt annet, med Ordet, og prøver fortsatt å kalle det Ordet. “Ingen surdeig, skal det være i løpet av de syv dagene.”

⁵⁹ Og selv det som blir spist i dag, ikke prøv å gjemme det til i morgen. “Brenn det med ild, før dagslyset kommer,” for det kommer et nytt Budskap frem, og noe nytt. Ser dere, prøver å gjemme på det, men slik har innstillingen til menigheten vært. En vekkelse går frem, og før du vet ordet av det, innen omtrent tre år, starter de en organisasjon ut av det. En denominasjon starter, organisasjon.

Men har du lagt merke til dette? Det har feid over i tjuve år nå, og det er ingen organisasjon. Og det vil aldri bli det. Dette er enden. Hveten har kommet tilbake til hveten igjen. Hveten har kommet tilbake til Sitt korn. Skallet har trukket seg bort fra Det. Og hveten må ligge i Sønnens Nærvær, for å modnes.

⁶⁰ Er det ikke merkelig, at, for ikke lenge siden, på vestkysten, den store mørkleggingen? De kunne ikke forstå det. Texas ble mørklagt, forrige uke. De kan ikke forstå det. Forstår du ikke at det var et tegn? Vet du ikke at nasjonene bryter sammen? Israel er i sitt hjemland. Og disse tegn vitner om at vi er ved enden. På samme tid som det mørklegges, vet du ikke at det var et tegn som profeten sa? Ja. “Men det skal bli Lys rundt aftenstiden,” at det vil komme frem et Lys i aftenstiden, når mørkleggingene og slikt skjer som de gjør nå.

⁶¹ Se på akkurat hvordan det ble mørklagt. Paven kom akkurat over hit.

Husker, i tabernaklet, når de... Dere har lydbånd. Jeg antar, at dere alle tar dem. Hvordan at Herren viste der den dagen, i tabernaklet, nøyaktig hvor de menighetstidene ville være og hvordan de ville være! De ble tegnet opp for meg på tavlen der oppe, de kirketidene som dere ser er tegnet opp her i boken. Og hvis den Hellige Ånd ikke kom ned i en stor Ildstøtte, og gikk rett bak der på den veggen og tegnet Dem opp, Selv, mens tre eller fire hundre mennesker satt, og kikket på Den!

Og akkurat da paven var på vei over hit, ble månen mørklagt på en eller annen måte. Og de tok sine bilder på samme måte som det var tegnet opp der på plattformen. Nå har han reist hit på den trettende, gått tretten trinn, servert nattverd til tretten, til en nasjon som er nummer tretten, og mørklegginger kommer overalt. Ser dere ikke hvor vi er? Vi er i endetiden.

⁶² “Spottere skal reise seg i den siste tid, som sier, ‘Det er ikke noe annerledes nå enn slik det var, enn da våre fedre sovnet inn.’”

Men når du ser disse ting begynne å skje, løft opp ditt hode, gjør deg rede. Noe kan skje når som helst, Kristus kommer for Sin Menighet.

⁶³ Nå, de tror ikke på det, fordi det er en... det er en... De, det er menin-... De innser ikke at det er de som oppfyller Skriftene. Folket innser virkelig ikke det, ved å gjøre disse tingene og si disse tingene, oppfyller de Skriftene.

Hvor lite visste Kaifas, ypperstepresten, og alle de prestene på den tiden, som spottet og gjorde narr av Ham, visste ikke at, akkurat den Gud som de sang om, “Min Gud, hvorfor har Du forlatt Meg?” Den 22. Salmen, “Mine hender og Mine føtter

har de gjennomboret.” Sang det i tempelet, og Ham døde der ute på korset. Lite visste de at de gjorde det. Selv Jesus ba, “Far, tilgi dem. De vet ikke hva de gjør.” Fordi, det var faktisk forutsagt om dem, ved Skriftene, at de ville være blinde.

⁶⁴ Visste du at det er forutsagt at den protestantiske og katolske kirken, i den siste tid, vil være blinde, det samme, for Skriftene, med Kristus på utsiden, som prøver å komme inn? “Fordi du sier, ‘Jeg er rik, og har ikke behov for noe,’ vet du ikke at du er ynkelig, fattig, elendig, naken, og blind, og vet det ikke,” Åpenbaringen 3. Der har du det, tilbake til blindheten igjen, tramper på Guds ting, som om (de) Det ikke betyr noe for dem, spotter og gjør narr av Det. Det er hva Bibelen sier.

⁶⁵ Men, for Menigheten, Bruden, Bortrykkelsen er en åpenbaring for Henne. Det er åpenbart for Henne. At, åpenbaringen, den sanne Kristi Brud vil vente på den åpenbaringen om Bortrykkelsen.

⁶⁶ Nå, det er en åpenbaring, for åpenbaringen er tro. Du kan ikke ha en åpenbaring uten at det er tro. Tro er en åpenbaring, fordi det er noe som er åpenbart for deg. Tro er en åpenbaring. Tro er noe som er blitt åpenbart for deg, som det var for Abraham, som kunne kalle alt som var i motsetning til det som hadde blitt åpenbart for ham, som om det ikke var slik. Nå, tro, det er hva tro er, er åpenbaringen fra Gud. Menigheten er bygd på en åpenbaring, det hele og fulle Legemet.

⁶⁷ Her for noen uker siden, snakket jeg med en fin baptistforkynner. Han kom bort for å diskutere med meg. Han sa, “Jeg liker deg som et menneske, men,” sa, “du er helt forvirret.”

Jeg sa, “Da, ber jeg om at du må hjelpe meg på rett vei,” (han sa . . .) “med Skriften.”

Han sa, “Vi vil aldri være i stand til, broder Branham, til å få tingene på plass før vi får hvert Ord på Ord, på Ord, nøyaktig med den greske, og så videre.”

⁶⁸ Jeg sa, “Åh, sir, du vet bedre enn det.” Jeg sa, “Selv i Nikearådet, så langt tilbake som det, tre hundre år etter Kristi død, debatterte de fortsatt om hvilken gresk lærd som hadde rett. Du kan vite. Det er en åpenbaring, alt sammen. Er åp- . . .”

Han sa, “Jeg kan ikke akseptere åpenbaring.”

Jeg sa, “Da hvordan kan du akseptere Kristus?”

Han sa, “Vel, Bibelen sier, ‘Den som tror er . . . på Jesus Kristus, har evig Liv.’”

⁶⁹ Jeg sa, “Det er sant. Det står også at intet menneske kan kalle Jesus for Kristus uten at den Hellige Ånds åpenbaring

har åpenbart det for ham.” Skjønner? Der har dere det, rett tilbake igjen, faller rett tilbake til åpenbaringen. Det må bli åpenbart, i Bibelen.

⁷⁰ Kain og Abel hadde ingen Bibel å lese, men det var åpenbart for Abel, ved tro, som er en åpenbaring. Abel ofret til Gud et mer velbehagelig offer enn det Kain gjorde. Hvilket, Gud vitnet at han var rettferdig.

Da Jesus ble spurt her, Matteus 16:17 og 18. Vi har ikke tid til å lese det, men hvis dere vil skrive det ned. Han sa, “Hvem sier folk at Jeg Menneskesønnen er?”

“En av dem sier Du er ‘Moses, Elias, eller noe lignende.’”

Han sa, “Men Hvem sier dere at Jeg er?”

⁷¹ Han sa, “Du er Kristus, den levende Guds Sønn.”

⁷² Hansa, “Saliger du, Simon, sønn av Jonas, for kjøtt og blod har ikke åpenbart dette for deg. Min Farsømeri Himmelen har åpenbart Dette for deg. På denne klippe,” den åndelige åpenbaringen om Hvem Gud er, Hvem Jesus er. Og Han er Guds åpenbaring, Gud gjort kjød og åpenbart for verden.

“Han var i verden. Gud var i Kristus, forlikte verden med Seg Selv, åpenbarte hva Gud var, i et kjødlegeme.”

“Du er Kristus, den Salvete, Guds Sønn.”

⁷³ Han sa, “Kjøtt og blod har aldri åpenbart dette for deg, men Min Far som er i Himmelen har åpenbart dette for deg. På denne klippe vil Jeg bygge Min Menighet, åpenbaringen av Ordet i Sin tid. Jeg vil bygge Min Menighet, og helvetes porter kan ikke få makt over Den.”

⁷⁴ Åpenbaringsens Bok er den siste Boken i Bibelen. Den er forseglet for de vantro. Der inne, sier Bibelen, i det 22. kapittelet, “Hver den som tar ett Ord bort fra Det, eller legger ett ord til Det, hans del vil Jeg ta bort fra Livets Bok.” Vi innser det, da, det var helt og holdent gitt til troende. Og Det åpner Åpenbaringsens Bok og åpenbarer Hvem Forfatteren av hele denne Boken er. “Han er å se på som Alfa og Omega,” fra 1. Mosebok til Åpenbaringen, Jesus Kristus akkurat den samme, hele veien gjennom. Og åpenbarer Sitt komplette mysterium om Seg Selv, og Sine planer for Sine menighetstider som skulle komme, og var forseglet der inne med Syv Segl.

⁷⁵ Nå, Boken ble skrevet, menså, husk, Den ble forseglet med Syv Segl. Og disse Syv Segl skulle ikke bli åpnet (Åpenbaringen 10) før den siste jordiske engelen lød på jorden, Åpenbaringen 10:7. Skjønner? “Og i tiden da den siste engels Budskap lyder, syvende engel, skulle Guds mysterium bli fullbyrdet i den tidsalderen.” Det, og det er tidsalderen som vi lever i.

⁷⁶ Vi vet alle at vi lever i Laodikea Tidsalder. Det vil aldri bli en tidsalder etter den. Det kan ikke bli det. Så, vi lever

i Laodikea Tidsalder. Og disse Syv Segl som har holdt den Boken, er et mysterium for folk, skulle bli åpnet på den tiden. Det var det Han lovet. Nå, det vil ikke være noe på utsiden av Ordet, fordi du kan ikke legge til Ordet eller ta fra Ordet. Det må alltid forbli Ordet. Men åpenbaringen skal åpenbare Sannheten om Det, hva Det er, for å få Det til å passe med resten av Skriften. Og så stadfester Gud det til å være Sannheten. Skjønner?

⁷⁷ Gud trenger ingen tolk. Han er Sin Egen tolk. Han gir Sin Egen tolkning ved å tilveiebringe de tingene som Han sa ville skje. Som, i begynnelsen, sa Han, "La det bli lys," og det ble lys. Det trenger ingen tolkning. Det ble stadfestet.

⁷⁸ Nå, Han har lovet bestemte ting i denne siste tid, i Skriften. Vel, der var det.

Det var slik Jesus var Guds Sønn. Han lovet å sende Ham. Da Han var i Sin tid her på jorden, og folket ikke kunne tro Ham, sa Han, "Ransak Skriftene, for i Dem tror dere at dere har Evig Liv, og De er De som vitner om Meg. Hvis Jeg ikke gjør Min Fars gjerninger, så tro Meg ikke. Men hvis dere ikke kan tro Meg, så tro gjerningene Jeg gjør, for de vitner om Hvem Jeg er."

⁷⁹ Vel, så, i Wesleys tidsalder, vitnet gjerningene han gjorde om hvem han var.

I Luthers tidsalder, på reformasjonen, ja, så visst, det vitnet om hvem han var.

⁸⁰ På pinsevennes tid, restaureringen av gavene, restaurasjonen av gavene, tale i tunger og kaste ut djevler, og gavene, ja, det vitnet. Det var ingen vitsing med det. Folk sa, da det først reiste seg. . . Jeg har lest bøkene om pinsevennes historie. De sa, "Det kan ikke vare lenge. Det vil brenne ned." Det brenner fortsatt. Hvorfor? Er fordi du aldri kan slukke det. Gud sa det ville være der. Det er den porsjonen av Ordet, og du kan aldri mer slukke det.

Og så når Bruden blir kalt ut, hvordan kan du slukke det? Det er åpenbaringen av Ordets manifestasjon gjort virkelig. Og vi lever i den tiden; priset være Gud; åpenbaringen av mysteriet om Ham Selv.

⁸¹ Nå, Bortrykkelsen er kun. . . Denne Bortrykkelsen som vi snakker om, er kun for Bruden. Husk, Bibelen sier, "Og de andre døde ble ikke levende før etter tusen år." Denne store Bortrykkelsen! Hvis det ikke er noen Bortrykkelse, venner, hvor er vi da? Hva skal vi gjøre? Hvilken tidsalder lever vi i? Hvilket løfte har vi? Det kommer til å bli en Bortrykkelse. Bibelen sier at det vil bli det. Og det vil kun bli for de utvalgte, den Utvalgte Frue, Bruden i denne tid, som er tatt ut, Menigheten.

⁸² Ord-...selve ordet, *menighet*, betyr “kalt ut av.” Som Moses kalte en nasjon ut av en nasjon, så kaller den Hellige Ånd en Brud ut av en menighet; en Menighet ut av en menighet; medlemmer, fra enhver denominasjon, utgjør Bruden, Brudetreet. Det er på—på lydbåndet, *Brudetreet*. En Brud kommer ut, kalles, og det er den som er Brudetreet. Bruden, rettere sagt, er den Ene som kommer til å være i Bortrykkelsen; den, alene, ikke noen utenom Bruden, de utvalgte som er forutkjent av Gud fra begynnelsen, Faderens åndelige gener.

La meg bare stoppe her et øyeblikk. Og jeg er stadig nervøs, tenker på at jeg kommer til å holde på dere, kommer til å holde på dere for lenge.

⁸³ Men, legg merke til, se, hver enkelt av dere. Vet dere, at årevis før dere ble født, var dere i deres far som et gen? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Det er riktig. En sædcelle, en sæd, var i din far; kommer fra hannkjønnet, ikke hunnen. Skjønner? Hunnen bringer til veie egget, et grosted. Men sædcella kommer fra fa-... Nå, si, i min far...

⁸⁴ Eller, min sønn som sitter her, da jeg var seksten år gammel, var min sønn i meg. Jeg kjente ham ikke, men han var der. Nå, gjennom et grosted, gjennom den hellige ektestand, kommer han i mitt bilde. Jeg kjenner ham. Jeg kan ha fellesskap med ham. Og han kom akkurat på den tiden da det var rett tid.

⁸⁵ Nå, så var du i, hvis du har Evig Liv, var du en... i Gud før det i det hele tatt var en verden. Du er en del, en sønn av Gud, en attributt av Gud. Han visste akkurat i hvilken tidsalder du ville komme. Han forutbestemte deg til den tidsalderen, for å ta den plassen, og ingen andre kan ta den; uansett hvor mange etterlignere og slikt. Du må være der, fordi Han visste du ville være der. Nå er du manifestert. Nå kan du ha fellesskap med Ham, og det er det Han ønsker. Han lengter etter fellesskap, å bli tilbedt. Men hvis ditt liv ikke...alltid var en attributt i Gud, er du bare en etteraper av kristendommen. Skjønner? Det vil være millioner og milliarder av dem, de vil bare være etterapere av kristendommen.

⁸⁶ En iakttakelse som jeg gjorde helt nylig. Jeg så på broder Demos Shakarian der borte, da de hadde krysning av kveg, så på prøverørsglassene, og så videre, som ble tatt inn av legene, og så på disse tingene.

⁸⁷ I selve uttømmingen fra hannen, er det omkring en million sædceller som kommer frem fra hannen hver gang. Og omkring en million egg kommer fra hunnen på—på samme tid. Men visste dere, i alle de små sædcellene som beveger seg rundt, en million av dem, er det bare ett av dem som er bestemt til livet, og det er bare ett egg som er forplantningsdyktig? Og den lille

sædcella kravler rett opp gjennom alle de andre små sædcellene, rett over toppen av alle de små sædcellene som ser akkurat ut som ham, og kommer over toppen av det og kommer over her, og finner det forplantningsdyktige egget og kravler inn i det. Og så dør resten av dem. Ja, snakk om jomfrufødselen, åh, den er ikke halvparten så mystisk som en fysisk fødsel, hvordan den er forutbestemt, forutbestemt av Gud!

⁸⁸ Nå, i begynnelsen, langt tilbake, mange år siden før tiden begynte, du, hvis du er en gjenfødt kristen, i kveld, så var du i Gud da, din Far. Det er derfor, når du kommer inn i dette livet her og bekjenner kristendommen, vel, alt går galt, du har lurt på hvorfor *dette* er, og alt *dette*. Det, du lurte på det. Men, en dag, traff Noe deg. Hva var Det? Det Livet som var der inne, fra begynnelsen. Og hvis det . . .

⁸⁹ Som den lille historien min om ørnen, fant den, dens mor fant ørnen. Dere har hørt meg tale over det, hvordan den lille ørnen ble klekket ut under en høne. Men hun, hennes vaner med å prøve å mate dem—dem kyllingene, den lille ørnen kunne ikke fordra det, for han var ikke en kylling, til å begynne med. Men, han var i innhegningen med kyllingene, og fulgte kyllingen. Men hun skrapte i gårdsplassen og slikt, og den lille kyllingen kunne ikke utstå det. Men hver gang hun klukket og slikt, og alle kyllingene gikk, så gikk han også. Men en dag . . .

⁹⁰ Moren hans visste at hun hadde lagt to egg, ikke ett. Det måtte være ett til, et eller annet sted. Hun dro for å lete etter det, fløy rundt, sirklet. Til slutt kom hun over gårdsplassen, og hun fant sin baby, og hun skrek til ham. Det var en røst, som, han innså at det var den som passet. Det var den han lette etter, ser dere, og han innså da at han ikke var en kylling. Han var en ørn.

Og det er slik, enhver gjenfødt kristen, når du kommer. Jeg bryr meg ikke om hvor mange denominasjoner du har vært medlem av, hvor mange navn, du satte navnet ditt i bøkene og slikt. Når det ekte Guds Ord er stadfestet og bekreftet foran deg på den måten, innser du at du er en ørn, der og da. Fordi, all denne klukkinga fra høna, “Du slutter deg til *dette* og blir medlem av *dette*, og går *denne* veien og *den* veien,” det er nonsens. Det er en ekte, legger Ord til Ord.

⁹¹ Når en sædcelle kommer inn i morslivet til—til hunnen, tar den ikke på . . . Du, du ble ikke en menneskelig sædcelle fra din far, og så deretter ble du en sædcelle fra en hund, og deretter fra en katt, deretter fra en kylling. Det var bare menneskelige sædceller.

Og Jesu Kristi Legeme, Bruden, vil være en del av Hans Legeme. Som vil . . . Han var Ordet, og Bruden må være Ordet; Ord lagt til Ord, lagt til Ord. Luthers rettferdiggjørelse,

Wesleys helliggjørelse, pinsevennenes dåp i den Hellige Ånd, restaurasjonen av gavene, og resten av Det, går med Det. Skjønner? Det må være Ord oppå Ord, spire oppå spire, Liv oppå Liv, for å bringe frem den fulle skikkelsen av Herren Jesu Kristi Brud. Nå, husk, du var en attributt.

⁹² Og nå, saken er den, etter at vi finner ut disse tingene, at Kristus Kommer for Sin Brud, nå hvordan kommer vi inn i den Bruden? Det er spørsmålet.

Mange sier, "Bli medlem av vår organisasjon." En av dem ønsker en bestemt type dåp. En ønsker å gjøre *dette* eller *det*. En sier, "Du må tale i tunger, ellers har du ikke fått Den." En annen sier, "Du trenger ikke å tale i tunger." *Denne* sier, "Du må danse i ånden." *Denne* sier, "Du må rope." *Denne*, "Få en sensasjon." Det er alt sammen helt i orden, og så, likevel, er det fullstendig galt.

Hvordan kunne en mann som er . . . eller en kvinne, eller et barn av Gud, som er født av Guds Ånd, fornekte Guds Ord? Når, Gud Selv tolker Det og sier, "Dette er Det. Jeg lovet Det. Her er Det," viser Det så klart som Det kan. Vel, de er nødt til å se Det. Skjønner? Hvordan kunne Kristus fornekte Sitt Eget Ord? Og hvis Kristus er i deg, kan ikke Det fornekte Sitt Eget Ord.

⁹³ Så hvordan kommer vi inn i dette Legemet? Første Korinterbrev 12, "Ved én Ånd er vi alle døpt inn i dette Legemet, ved én Hellige Ånds dåp." Det, hvis dere vil skrive det ned, er det Første Korinterbrev 12:13. "Og ved én Ånd er vi alle døpt." Og Ånden er Kristi Liv. Er det riktig? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Kristi Liv! Og livet i en hvilken som helst sæd. . . Som, Han var Ordsæden, bringer Sæden til Liv. Får dere tak i det? Hvis det—hvis det Livet ligger i Sæden, og denne dåpen i den Hellige Ånd kommer over Det, er det nødt til å bringe Liv til den Sæden.

⁹⁴ Som jeg fortalte dere, her i Phoenix, for ikke lenge siden. Jeg snakket med broder John Sharrit. Jeg var der ute, og han viste meg et tre, en sitrus. Han—han dyrket en masse sitrusfrukter. Og han viste meg et tre, det hadde åtte eller ni ulike slags frukt på seg. Og jeg sa, "Broder Sharrit, hva slags tre er det?"

Sa, "Et appelsintre."

Jeg sa, "Hvorfor er det sitron, og mandarin, og klementin, og grapefrukt?"

Han sa, "Alt sammen er sitrusfrukter. De er podet."

"Åh," sa jeg, "jeg forstår. Nå, neste år, vil de alle få appelsiner. Bli. . ."

⁹⁵ "Åh, nei. Hvert tre vil bære sin egen. Hver grein vil bære sin egen frukt."

⁹⁶ Mange av dere fruktdyrkere vet det, her i denne sitrusdalen. Den vil bære sin egen. Setter du en sitrongrein på et appelsintre, vil den bære sitroner, fordi det er naturen til en sitrusfrukt. Men, den vil ikke bære den originale frukten.

Og det er det vi har gjort. Vi har podet inn, tatt inn læresetninger, og så videre, og podet inn hver, Her. Hvordan kan metodistene bringe frem noe annet enn et metodistbarn? Hvordan kan en hvilken som helst denominasjon bringe frem noe annet enn et denominasjonsbarn?

⁹⁷ Men hvis det treet noen gang produserer en original grein, vil den bringe frem appelsiner.

Og så hvis Gud noen gang gjør noe i Menigheten, vil det være originalt, tilbake med Ordet igjen. Nøyaktig. Det må være slik, for Livet er i Treet, og Det bærer Sitt eget slag.

⁹⁸ Nå, når vi finner ut, nå, der er den store menigheten som har beveget seg nedover, gjennom tidsalderne, og bar sin frukt. Og etter som greinene slutter, skjærer de dem av. I Johannes 15, skar aldri Vintreet ned, nå. Han tok bort greinene, hogde dem av, fordi de ikke bar noen frukt. Og—og vi . . .

⁹⁹ Jesus ønsker frukt av, for Seg Selv. Hans Hustru må bringe frem den slags barn som Han er.

Så, hvis det ikke bringer frem barn, Brudebarn, Ordbarn, så er det et denominelt barn. Så, hennes første kjærlighet, til verden og denominasjonen, hun har gått tilbake til det. Og det kan ikke bringe frem en virkelig, ekte, gjenfødt kristen, for det er ikke noe der til å bringe Det frem.

¹⁰⁰ Akkurat som om du tar en sitrongrein og setter den inn der, den vil bringe frem en sitron, men den kan ikke bringe frem en appelsin, fordi den var ikke der i begynnelsen. Men den var bestemt i begynnelsen, Guds forutvitenhet, forutbestemt og født, den må bringe frem en appelsin. Den kan ikke bringe frem noe annet.

¹⁰¹ Det er slik det er med den levende Guds Menighet, når tiden kommer. Alle . . . Lar du Gud begynne å gjøre noe, har alle fått tak i ballen og forsvunnet. Skjønner? Det har alltid vært på den måten.

Jeg leste i historien, om Martin Luther, her for ikke lenge siden. Stod, "Det . . . Det var ikke så vanskelig å tro at Martin Luther kunne protestere mot den katolske kirken og komme unna med det. Men," stod, "det rare var, at han kunne holde sitt hode over all fanatismen som fulgte hans vekkelse, og fortsatt holde seg trofast til sin rettferdiggjørelse." Skjønner? Bare alt mulig, etterlignere og alt mulig, fulgte ham.

¹⁰² Se på fru Semple McPherson, Aimee Semple McPherson, som hadde dette templet her borte. Alle dameforkynnere hadde de vingene, og bar Bibelen på den samme måten, bare—bare kjedelige etterlignere!

De kan ikke være originale. Det er slik menighetene ikke skal være. Lar du en menighet få noe annet i byen, kan ikke den andre menigheten tåle det. De får tak i det. Skjønner? De er ikke originale lenger.

Guds Ord er originalt. Det er Ordet, og Det må bringe frem Sitt slag; Sitt slag i Sin tid, utvalgt, forutbestemt av Faderen, Gud.

¹⁰³ Hvordan kommer vi nå inn i denne Menigheten? “Ved én Ånd er vi alle døpt inn i dette ene Legemet, Kristi Legeme,” som er Bruden, Ordet. “Døpt inn der ved den Hellige Ånd.”

¹⁰⁴ La oss nå legge merke til om vi er i den siste tidsalderen, eller ikke. Nå finner vi ut, hvis vi slår opp i 1. Mosebok, omkring det, åh, omkring det 5. kapittelet, du kan også slå opp i Lukas og finne ut, at Enok var den syvende fra Noah. Enok.

Der oppdages slangens sæd. Før, hvis Kain var Abels sønn, så var han den åttende. Skjønner? Men det står ingen steder i Bibelen at Kain var Abels sønn... eller Kain—eller Kain var Adams sønn. Fordi, at, Bibelen sier, “Han var av den onde.” Og Adam var ikke den onde. Skjønner? “Han var av den onde.”

¹⁰⁵ Nå finner vi her at Enok var den syvende fra Noah, som var et bilde på menighetstidene. Nå, de andre seks mennene, før ham, døde, men Enok ble forvandlet. Enok ble borttrykket, den syvende, viser at det er den syvende menighetstiden som inntar Bortrykkelsen. Nå, det er ingen tvil, vi er i den syvende menighetstiden. Det vet vi alle sammen.

¹⁰⁶ Nå, det er den syvende menighetstiden som inntar Bortrykkelsen. Alle de seks andre døde. Men Enok ble forvandlet, fordi, “Han ble ikke funnet. Gud tok ham.” Men Enok, borttrykket, var et bilde på resten av dem som døde. Men endetids-Bruden vil bli kalt ut av... Bortrykkingen, uten død, vil bli kalt ut av den syvende menighetstiden, som vi nå er vitner til den tidsalderen. Åh, du! La oss grave inn nå, virkelig dypt. Skjønner?

¹⁰⁷ Nå, her, også, et bilde på de syv menighetstider, som, i Åpenbaringen 10:7, at Bokens store mysterium skulle bli avdekket av den syvende engels Budskap.

¹⁰⁸ Nå, det er en Budbærer ovenfra, alltid, og en budbærer på jorden. Det engelske ordet *engel* betyr “en budbærer.” Og i den syvende engels Budskap, mens han gjorde sine kunngjøringer, sin tjeneste, “så når han begynner å la sin tjeneste lyde,” ikke da han begynte.

Jesus, da Han begynte, begynte Han med å helbrede de syke og plagede. “Åh, den store Rabbien! Han er en Profet.” Alle ønsket Ham i sin menighet.

Men da Han satte Seg en dag, og sa, "Jeg og Min Far er Ett," det var annerledes. Det var annerledes. "Og uten at dere spiser Menneskesønnens kjød, og drikker Hans blod, har dere ikke Liv i dere."

"Vel, Han er en vampyr!" Skjønner? Skjønner? Det var annerledes.

Han forklarte det ikke. De hadde allerede sett manifestasjonen, stadfestelsen av Guds Ord for Hans tidsalder, virkeliggjort og bevist for dem at Han var den Budbæreren for den tidsalderen. Og Han trengte ikke å forklare noe.

¹⁰⁹ De disiplene kunne kanskje ikke klare å forklare Det. Men de trodde Det, enten de kunne forklare Det eller ikke. De satt helt stille og trodde Det. Hvordan kunne de vite om de skulle spise Hans kjød og drikke Hans Blod? Vel, det var umulig for dem å gjøre det. Men de trodde Det, fordi de var forutbestemt. Jesus sa Han "utvalgte dem før verdens grunnvoll ble lagt." Skjønner? De trodde det. Enten de kunne forklare det, eller ikke, så trodde de Det allikevel.

¹¹⁰ Legg nå merke til, nå, i den syvende menighetstiden, "Når den syvende engel begynner å lyde, skulle Guds mysterier bli gjort kjent rett der," Seglene.

Som, reformatorene som . . . hadde de hatt tid. Luther levde ikke lenge nok, heller ikke Wesley. Tidsalderne levde ikke lenge nok, de reformatorene. De hadde sitt budskap for den tiden, og folket grep det og denominerte det. Og hva er det?

¹¹¹ Du kan aldri overvinne naturen. Naturen vitner alltid. Gud beveger seg i kontinuitet med naturen. Den må det.

Som solen. Solen står opp om morgenen, den er en liten baby som er født. Den er svak, har ikke mye varme i seg. Klokkeren ti, kommer den ut fra videregående skole. Midt på dagen, går den inn i livet. Klokkeren tre på ettermiddagen, blir den gammel. Klokkeren fem, er den døende. Gammel og svak igjen, går tilbake til graven. Er det slutten på den? Den står opp igjen, neste morgen. Skjønner?

¹¹² Se på trærne, hvordan de bringer frem sine blader, alt som de gjør. Nå finner vi ut, at bladene faller av treet, går tilbake. Hvordan? Livet går ned til roten av treet. Er det slutten på det? Kommer tilbake neste vår, med nytt liv.

¹¹³ Legg nå merke til menighetene, hvordan den har gjort det samme i reformasjonen. Den kom opp. Det hvetekornet falt i jorden og døde, under forfølgelsen i den mørke tidsalder. Det gikk ned i jorden. Det måtte dø. En hvilken som helst mann, åndelig, kan se det. Så, hvis ikke den sæden dør og råtner, forblir den alene. Og den måtte gå ned i jorden, under den mørke tidsalderen. Den lå der, råtnet. Og kom frem i to små blader av den lutherske menigheten. Ut av den lutherske

menigheten, kom det frem flere blader, Zwingli og så videre. Fra det kom videre opp inn i kvasten, som var John Wesley, den store misjons-tidsalderen. Den falt tilbake. Ut derfra kom den forførende tidsalderen, pinsevevn-tidsalderen. Det hvetekornet, som . . .

¹¹⁴ Har noen, her, noen gang dyrket hvete? Studer den hveten når du ser på den. Når du går ut der, og sier, "Jeg har hvete." Det ser ut som du har en hvete der. Åpne det opp virkelig nøye og se. Du har ikke noe hvete i det hele tatt. Du har et skall. Advarte ikke Jesus mot dette, i Matteus 24:22. . .-fire? "I de siste dager, at, de to åndene ville være så like hverandre, at det ville forføre Selv den utvalgte hveten hvis det var mulig." Skjønner? Legg nå merke til. Den er en bærer.

¹¹⁵ Nå, Livet som kom opp gjennom Luther var det som dannet Wesley. Det Livet som kom ut av Wesley er det som dannet pinsevevnene. Livet som kommer ut av pinsevevnene danner hveten. Men de er bærere. Skjønner? Det virkelige Livet går gjennom der. Budskapet går gjennom, men Det rykker videre frem opp inn i hveten. Det er grunnen til at hveten kommer opp og bringer frem det hele i Bortrykkelsen, her oppe på toppen. Bruden, Selv, kommer ut av hver tidsalder. Men den denominelle stilken dør, tørker opp og dør. Har du lagt merke til, i denne siste tid, hvordan den begynner å trekke seg vekk nå? Når den hveten begynner å vokse, så begynner skallet og dra seg bort fra Den.

¹¹⁶ Kikk bak i den lille hveten når du ser på den. Åpne den slik som *dette*, og kikk inn i den og se. Du har en liten hvetespire bak der. Du må ta et skop på tretti i styrke for å se inn i det, for å se den lille hvetespiren bak der. Skjønner?

Den er langt bak der inne, men Den begynner å vokse. Nå, det skallet må være der, for å beskytte Den, for å gi Den en sjanse til å komme ut. Men så når Den begynner å vokse og Budskapet begynner og spre Seg, da trekker skallet seg vekk fra Den. Og Livet går rett ut av det skallet, rett inn i hveten. Går videre! Det er slik hver tidsalder har gjort. Det kan—det kan rett og slett ikke overvinne naturen. Det er. . .Det er Guds kontinuitet, måten Han gjør ting på.

¹¹⁷ Og nå er det tidsalderen som vi lever i rett nå, den syvende menighetstiden. Nå, det hele vil bli manifestert i hvetekornet ved enden, en ny tilbakekomst. Nå, hvis du tar Lukas det 17. kapittelet og 30. verset, sier Han, "Som det var i Sodomias dager, slik skal det være i Menneskesønnens komme, når Menneskesønnen begynner å åpenbare Seg Selv." Hva er *åpenbare*? Gir Sin åpenbaring om hva Han er i denne tid. Åpenbarer, ut til folket, Ordet som er gjort kjent for tiden. Åpenbarer, for folket, ved manifestasjonen av den Hellige Ånd gjør at Jesus lever iblant oss. Og, husk, Han var representert

der i en mann. En mann! Han sa, "Som det var . . ." Nå, Han leste samme Bibel som vi leser, 1. Mosebok. Nå, vi legger merke til kapittelet i 1. Mosebok der, da Jesus talte om det.

¹¹⁸ Vi finner der, at, i det, med Sin rygg snudd mot teltet, og Sara i teltet. Han sa, Han spurte et spørsmål. Og hun trodde ikke at det som skulle skje kunne skje. Han sa, "Nå, Abraham, Jeg kommer til å besøke deg i henhold til livets tid." Skjøenner? Og Sara, i teltet, lo av det. Han sa, "Hvorfor lo Sara, i teltet, og sa, 'Hvordan kan disse ting skje?'"

¹¹⁹ Jesus lovet. Og Det var Ham. Abraham kalte Ham, "Elohim," den Allmektige. Det var Ham. Nå, Bibelen forutsier at det vil komme tilbake i de siste dager. Jesus sa så. "Og når du ser disse ting begynner å skje," bare husk, når dette begynner å skje på den måten da, så, "du vet at tiden er rett for døren."

¹²⁰ Se på selve verden. Se på verden, Sodoma, hvis det noen gang har vært et Sodoma. Se på folket som er fordervet i en slik fordervelse. Deres sinn er fordervet. De vet ikke hva alminnelig sømmelighet er. Se på de kriminelle . . . [Tomt spor på lydbåndet—Red.] . . . seksuelle og alt mulig.

Og se på våre kvinner, hvilken utsvevelse det er blitt. Se hvilken utsvevelse av usømmelighet, umoral iblant våre kvinner. Og ikke bare våre . . .

Du sier, "Det er metodister." Det er pinsevenner, også. Det er alt sammen.

¹²¹ Se på våre menn. De holder, på en eller annen liten denominasjonstradisjon, istedenfor Guds Ord. De holder på det, istedenfor å komme ut når de ser Gud gjør Seg Selv fullkomment kjent. Grunnen er, at de er blinde. De kan ikke se Det. De vil aldri se Det.

Se nå hva som skjer her i dette, mens vi skynder oss.

Jeg tror den damen vil at vi skal dra. Jeg har sett henne gjøre en bevegelse med hånden, noe om at hun ønsker at vi skal komme oss ut, så vi bør skynde oss.

¹²² Så legg nå merke til Enok, bildet på Menigheten. Her er han også et bilde på den syvende menighetstiden. Kan du tenke deg det? Den syvende menighetstiden! Legg merke til. "Når det lyder . . ."

¹²³ Hvor mange tror at det har vært syv budbærere for de syv meni- . . . Åh, det tror vi alle, hvis vi tror Bibelen. Hvis vi ikke tror Bibelen, så klart, ser dere, tror vi det ikke. Men, det har vært.

¹²⁴ Nå lever vi i den syvende menighetstiden. Og når Bibelen sier at, denne syvende menighetstiden, "Når budbæreren av den syvende menighetstiden begynner å la sitt Budskap lyde, at mysteriene om alle tingene som har vært forvrengt, ned

gjennom tidsalderen, ville bli åpenbart på den tiden.” Her ser vi det, Menneskesønnen kommer iblant Sitt folk og gjør det helt nøyaktig, stadfester Sitt Budskap som Han sa Han ville gjøre. Her finner vi det, i denne siste tidsalderen nå.

¹²⁵ Og de syv vaktene, som den syvende vakt, der en kom. Han kom ikke den første vakt, andre, tredje, fjerde, men kom i den syvende vakt. Det var Enok, den syvende, som ble forvandlet. Og Noah, som er et bilde på levningen av jøder, som skal bli bæret over. Nå, på Bibelens tid, snakker om vaktene. Og nettene var ikke delt i timer, på Bibelens tid.

¹²⁶ Lytt nå nøye. Fordi, jeg vil skynde meg nå, for de vil ha rommet. Nei. Bibelen var ikke delt, eller—eller. . .

¹²⁷ Natten var ikke delt i timer, på Bibelens tid. Den var delt i vakter. Det var tre vakter. Nå, den første vakt startet fra ni til tolv. Den andre vakt startet fra tolv til tre. Og den tredje nattevakt ble regnet fra tre til seks. Nå har vi tre, tre treere, som er en nier, ufullkomment tall. Så kommer vi tilbake til det syvende for Bortrykkelsen, som vil finne sted, tror jeg, mellom Klokken seks og syv. . . eller Klokken seks og ni, en morgen. “For Herrens trompet skal lyde.”

På den klare og skyfrie dagen når de døde i
 Kristus skal oppstå,
 Og herligheten fra Hans oppstandelse dele;
 Når Hans utvalgte skal samles til sine hjem
 bortenfor skyen,
 Når navnlisten ropes opp der oppe, da vil jeg
 være der.

¹²⁸ Ordet Bortrykkelse, i Bibelen, er ikke engang brukt i det hele tatt. Vi bare satte det ordet der. Bibelen sier, “rykkes opp; å rykkes opp.” Vi leser her i Andre Brev til Tessalonikerne. . . Eller, Første Brev til Tessalonikerne, det er rekkefølgen på denne store Bortrykkelsen som vil finne sted i de siste dager. Hør på dette her. Vi skal begynne med det 13. verset.

. . . jeg vil ikke at dere skal. . . uvitende, brødre, om dem som er sovnet inn, så dere ikke sørger, som de andre som ikke har noe håp.

For dersom vi tror. . . Kristus døde og stod opp igjen, så skal Gud føre. . . dem som er sovnet inn i Jesus sammen med ham.

For vi sier dette til dere med et Herrens ord, at vi som lever og blir igjen til Herrens gjenkomst skal på ingen måte prevent. . . (Det ordet prevent betyr å “hindre.”) . . . dem som er sovnet inn.

For Herren selv skal stige ned fra. . .

Lytt nå nøye.

...Herren selv skal stige ned fra himlene med et rop, og med overengels røst, og...Guds trompet: og de døde i Kristus skal stå opp først:...

¹²⁹ Nå ønsker jeg at dere skal legge merke til en stor ting som skjer her nå. Gå ikke glipp av dette. Skjønner? Legg nå merke til. Ordet sier her, i Andre Brev til Tessalonikerne, at det er tre ting. Legg merke til. Fra det 13. til det 16. verset, er det tre ting som må skje før Herren Selv kommer til syne. Raskt nå, så vi kan avslutte. Skjønner? Det første som skjer... Legg merke til: et rop, en røst, en trompet. La oss lese Det nå og se om det er riktig. Skjønner?

For Herren selv (16. verset) skal stige ned fra himmelen med et rop, og med overengels røst, og...Guds trompet:...

¹³⁰ Tre ting skjer. En røst...Et rop, en røst, en trompet, må skje før Jesus kommer til syne. Nå, et rop...Jesus gjør alle disse tre ting når Han—Han—Han—Han stiger ned.

Et rop, hva er ropet? Det er Budskapet som går frem, først, det levende Livets Brød bringer frem Bruden.

¹³¹ Nå, Gud har en måte å gjøre ting på. Og han forandrer aldri Sin fremgangsmåte. Han forandrer aldri Sin fr-...Han er den uforanderlige Gud. I Amos 3:7, sier Han, "Han gjør ikke noe på jorden før Han først åpenbarer det for Sine tjenere profetene." Og like så sikkert som Han lovet det, vil Han gjøre det.

¹³² Nå, vi har kommet gjennom menighetstidene. Men vi er lovet i den siste tid, i henhold til Malakias 4, at det igjen vil komme tilbake, en profet i landet. Det er riktig. Legg merke til hans natur, hvordan han vil være. Han er allti...

Gud bruker den ånden fem ganger: en gang i Elias; i Elisa; i Døperen Johannes; kaller ut Menigheten; og levningen av jødene. Fem ganger, "nåde," J-e-s-u-s, t-r-o [På engelsk skrives både "nåde" og "tro" med fem bokstaver—Ovs.], og det er nådens nummer. Skjønner? Ja vel.

¹³³ Nå, husk, Budskapet er lovet. Og når alle disse mysteriene har blitt så helt rotet sammen av en flokk med geistlige, vil det trenge en—en rett profet fra Gud for å åpenbare Det. Og det er nøyaktig hva Han har lovet å gjøre. Skjønner?

¹³⁴ Nå, husk, "Herrens Ord kommer til profeten," ikke teologen. Profeten, han er en reflektor av Guds Ord. Han kan ikke si noe; han kan ikke si sine egne tanker. Han kan bare tale det Gud åpenbarer. Selv profeten Bileam da han prøvde å bli solgt, selge sin rett, sa han, "Hvordan kan noen profet si noe annet enn det Gud legger i hans munn?" Det er en ting som Gud gjør, så du kan ikke si noe annet. Og du er født på den måten. Ikke noe mer enn du kunne...

¹³⁵ Hvis du kunne si, “Jeg—jeg—jeg kan ikke åpne øynene mine,” når du ser. Skjønner? Du kan ikke. Du ikke kan rekke ut din hand, når du allerede gjør det. Skjønner? Du kan ikke være en hund når du er et menneske. Skjønner? Du er bare dannet på den måten.

Og Gud har alltid, også, i tidsalderne, gjennom Jesaja, Jeremia og alle, Elias, i tidsalderne som har vært forut. Da den geistlige gruppen fikk rotet til alt, sendte Han en profet, reiste han opp fra ingensteds. Han hørte ikke til i noen av deres stillinger, og talte Hans Ord. Kalt vekk fra scenen, og forsvant, bare robuste menn av Guds Sannhet. Og det var alltid slik du kunne gjenkjenne ham. Han sa, “Hvis det er en iblant dere som er åndelig eller en profet . . .”

¹³⁶ Nå, profeter. Det finnes en slik ting som “profetisk gave” i Menigheten; men en profet er forutbestemt og forutvalgt for tiden. Skjønner? Ja, sir. Nå, hvis en profeti går frem, må to eller tre sitte og dømme om det er riktig eller ikke, før menigheten kan ta imot det.

¹³⁷ Men ingen er satt foran en profet, for han var—han var absolutt Guds Ord. Han var Ordet i sin tid. Du så Gud reflektere Seg. Nå, Gud har lovet å sende oss det igjen i de siste dager, for å bringe Bruden ut av det kirkelige rotet, på den eneste måten det kan gjøres på.

¹³⁸ Det vil aldri bli gjort; menigheten kan ikke ta imot Kristus. Vi, pinsevennene, vi kan ikke bære dette Budskapet videre i tilstanden som menigheten er i idag. Hvordan skal vi kunne fullføre endetiden i tilstanden de er i idag, når alle er imot hverandre, og alt mulig annet, og geistlige? Åh, bevare meg! Det er et rot. Den har gått inn i denominasjoner. Og når som helst . . . Jeg ber en hvilken som helst historiker om å—å—å si noe annet. Hver gang et budskap gikk frem på jorden, og da de organiserte det, døde det rett der. Og pinsevennene har gjort det samme som alle de andre gjorde, pinsevennene som kom ut.

¹³⁹ Dere, Assemblies of God, da deres forfedre og mødre kom ut av de organisasjonene der tilbake, i det gamle General Council, ropte og priste Gud, og talte imot de tingene. Og dere vender tilbake, “som en hund til sitt eget spy, og et svin til sitt gjørmebad,” og har gjort det samme som de gjorde. Og nå så kirkelige, dere har lukket igjen deres indre kjærlighet og forståelse. En må ha et medlemskort før en i det hele tatt kan ha fellesskap med dere, så og si.

¹⁴⁰ Dere, oneness, Gud ga dere et budskap som det, og istedenfor at dere gikk videre, og bare fortsette å være ydmyke og gå videre, måtte dere løsrive dere og organisere deres gruppe. Og hvor er dere alle hen? I den samme bøtta. Det er helt riktig.

Og Guds Ånd, beveger Seg videre. “Jeg Herren har plantet Det. Jeg vil vanne Det, dag og natt. For at ingen skal. . .” Han bestemte at disse tingene skulle skje, og Han må sende Dette.

¹⁴¹ Det første som kommer, når Han begynner å komme ned fra Himmelen, det er et rop. Hva er det? Det er et Budskap, for å få folket sammen. Et Budskap kommer frem, først. Nå, lampe-trimmings tid, “Stå opp og sett lampene deres i stand.” Hvilken vakt var det? Den syvende, ikke den sjette. Den syvende, “Se, Brudgommen kommer. Stå opp og sett lampene deres i stand.” Og de gjorde det. Noen av dem fant ut at de ikke engang hadde Olje på lampen sin. Skjønner? Men det er lampe-trimmings tid.

Det er Malakias-4 tid. Hva Han love- . . . Er Lukas 17. Det er—det er Jes- . . . All den profetien så Det kan bli fullkomment satt i orden i denne tid, i Skriften, vi ser det levende rettet der. Det er ingen. . .

¹⁴² Se disse tingene skje, min kjære broder, søster. Når, Gud i Himmelen vet at jeg kunne dø på denne plattformen akkurat nå. Du—du skulle bare vandre rundt en liten stund. Det er bare. . . Det er enormt, når du ser Gud komme fra Himmelen, stå foran grupper av mennesker, og stå der, erklærer Seg Selv akkurat slik Han alltid har gjort. Og det er Sannheten, og denne Bibelen er åpen. Skjønner? Riktig. Vi er her.

¹⁴³ Og det denominelle systemet er dødt. Det er ferdig. Det vil aldri reise seg igjen. Det vil bli brent. Det er det du gjør med hamsen på marken. Flykt fra det. Kom inn i Kristus. Ikke si, “Jeg tilhører metodistene. Jeg tilhører baptistene. Jeg tilhører pinsevevnene.” Kom deg inn i Kristus.

Hvis du er i Kristus, er det ikke ett Ord skrevet Her inne uten at du tror Det. Jeg bryr meg ikke om hva noen andre sier. Og så manifesterer Gud den tingen. For, du, når Han utøser Ånden over Ordet, hva skjer? Akkurat som å helle vann på et hvilket som helst annet frø. Det vil leve, og Det vil bringe frem etter Sitt slag.

¹⁴⁴ Du sier, “Jeg har dåpen, den Hellige Ånd.” Det betyr ikke at du er frelst, ikke på langt nær.

¹⁴⁵ Se her. Du er en trening skapning. Du er. På innsiden av *denne* lille karen her er sjelen, det neste er ånden, og deretter legemet. Nå, du har fem sanser i dette legemet, til å kontakte ditt jordiske hjem. De kontakter ikke resten av det. Du har fem åndens sanser, *her*: kjærlighet og samvittighet, og så videre, av det. Men inni *her* er det *du* bor. Det er hva du er.

¹⁴⁶ Sa ikke Jesus at, “Regnet faller på den rettferdige og den urettferdige?” [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Sett en ugressplante der ute, og en hvete der ute, og hell vann over dem, og la dem få gjødsel og slike ting, vil de ikke begge leve

ved det samme vannet? [“Amen.”] Jo visst. Vel, hva er det? Den ene vil bringe frem en ugressplante, for det er alt han er. Ugressplanten vil løfte sine hender og rope på akkurat samme måte som hveten.

¹⁴⁷ Sier ikke Bibelen, “I de siste dager, skal det komme falske Kristuser?” [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Ikke “falsk Jesus,” nå. “Falske Kristuser,” salvede, falske salvede ved Ordet; denominelt salvet, men ikke med Ordet.

For, Ordet vil vitne om Seg Selv. Det trenger ikke noe annet. Det vil vitne om Seg Selv.

“Og det vil komme falske salvede.” Dere har lydbåndet mitt om det. Og den salv- . . .

Åh, hvis du hadde ringt en av dem, og sagt, “Åh, du, er du en Jesus?”

“Åh, så visst ikke.” De ville ikke ha stått for det.

¹⁴⁸ Men når det kommer til en “Åh, glory! Jeg fikk salvelsen!” Og det er den ekte salvelsen. Husk, Kaifas hadde Den, også, og profeterte. På samme måte hadde Bileam Den, og profeterte.

Men det har ikke noe med *dette* å gjøre, på innsiden. Hvis det ikke var Guds sæd, Hans gen fra begynnelsen, forutbestemt, er du ferdig. Jeg bryr meg ikke om hvor mye du roper, taler i tunger, løper, roper. Det har ikke noe med det å gjøre.

En ugressplante kan gjøre like mye som noen av dem andre. Jeg har sett hedninger reise seg, og rope, og tale i tunger, og—og drikke blod fra en menneskehodeskalle, og påkalle Djevelen. Skjønner? Så du. . .Hvilken som helst av dem sensasjonene og slikt, glem det.

Det er ditt hjerte i Ordet, og det er Kristus. Bring inn der, og se Det gjør Seg Selv kjent, når Det åpner Seg opp akkurat som en hvilken som helst annen sæd, og erklærer Seg Selv for tidsalderen Det lever i.

¹⁴⁹ Luther kunne ikke bringe frem noe annet enn et lite skudd. Disse andre kunne bringe frem disse andre tingene. Vi er i hvetetidsalderen nå.

Luthers ekte Lutheranere måtte bringe frem ekte Luther. Ekte pinsevenner måtte bringe frem ekte pinsevenner. Det er alt. Men vi er forbi den tidsalderen, og går videre.

¹⁵⁰ Visste du, at den katolske kirken, begynte, som pinsevenner? Og hvis pinsemenigheten ville bestå i to tusen år, ville den være i verre forfatning enn det katolikkene er i nå. Det er helt riktig. Jeg sier det til mine brødre, mine søstre, som jeg elsker. Og Gud vet det. Men husk, venner, jeg må møte dere der i Dommen. Og det er kanskje ikke altfor lenge til. Jeg må vitne om det som er Sannheten.

¹⁵¹ Da jeg gikk inn i møtene med dere, og ba for de syke, så var det fint. Men, da jeg kom med et Budskap! Hvis et hvilket som helst Budskap går frem, er det et ekte Budskap . . .

Hvis det er de sanne, ekte Guds mirakler, og holder seg rett i den organisasjon, vet du at det ikke er av Gud, for det er allerede erklært.

Jesus gikk frem og helbredet de syke, for å fange deres oppmerksomhet, folket, så Hans Budskap. Det er riktig.

Det må være noe som Gud skal introdusere. Han bare . . . Guddommelig helbredelse, Hans mirakler som det, bare fanger oppmerksomheten til folket. Dets hovedkjerne er Budskapet. Det er det, det som kommer innenfra *her*. Han prøver å få folkets velvilje, så de vil sitte og lytte til Ham, ser dere, for det er noen der inne som er bestemt til Liv.

Noe av kornet, hveten, falt på bakken, fuglene plukket det opp. Og noe annet falt blant torner. Og noe var, gikk i forberedt jord, for-forberedt jord, og frembrakte.

¹⁵² Nå, det første, er lyden. Det første er en trompet og en . . . eller en røst . . . Et rop; og så en røst; og så en trompet.

Rop: en budbærer gjør folket rede.

Det andre er en oppstandelsesrøst: den samme røsten, som, en høy røst i Johannes 11:38-44, som kalte Lasarus fra graven.

Får Bruden sammen; og så oppstandelsen fra de døde, ser dere; for å bli tatt opp med Det. Se nå de tre tingene som skjer. Det neste er hva? Var en trompet. En røst . . . Et rop; en røst; en trompet.

¹⁵³ Nå, det tredje, er en trompet. Som, alltid, til høytid av trompeter, kaller folket sammen til festmåltidet. Og det vil bli Brudens Måltid, Lammets Måltid med Bruden, i himmelen. Ser dere?

¹⁵⁴ Det første som kommer frem er Hans Budskap, som kaller Bruden sammen. Det neste er en oppstandelse av den sovende Bruden; de—de som døde, tilbake i de andre tidsalderne, de blir tatt opp sammen. Og trompeten, Festmåltidet i himlene, i himmelen. Ja, det er det som skjer, venner.

¹⁵⁵ Vi er rett der, rede nå. Det eneste, Menigheten som kommer ut, må ligge foran Sønnen, for å modnes.

Den store skurtreskeren vil komme, etter en stund. Hveten vil bli brent, stilkene, men kornet vil bli samlet inn på Dets kornloft. Skjønner?

¹⁵⁶ Dere er ikke blinde mennesker. Dere er—dere er fornuftige mennesker.

Og hvis jeg stod her og sa disse tingene for å forhåndsdomme? Jeg sier Det fordi Det er Liv, fordi jeg er ansvarlig overfor Gud for å si Det. Og jeg må si Det, og

mitt Budskap. Hele tiden, visste jeg, tilbake der under helbredelse og så videre som det, var bare for å fange folkets oppmerksomhet, visste at Budskapet ville komme. Og her er Det. Og de Syv Segl åpnet, de mysteriene, og viste frem de tingene som har skjedd. Jeg visste det ikke.

¹⁵⁷ Men det er menn som er her rett nå, som stod sammen med meg. Da, dere har alle hørt meg tale den talen: *Herrer, Hvilken Tid Er Dette?* Den morgenen, nøyaktig der Det sa Det ville være, der stod syv Engler rett der, fra Himmelen. Og mens De fór opp, og virvelvinden tok Dem opp dit, stod vi, og så mens De reiste bort, vitenskapen tok bildet av Det, over hele nasjonen, ned til Mexico.

¹⁵⁸ Og der, mens jeg kikket, en dag, da jeg begynte å tale om de *Syv Menighetstider*. Og jeg ringte Jack Moore, en stor teolog. Jeg sa, “Jack, Hvem er denne Personen som står der? ‘Det er En lik Menneskesønnen som står der, hår så hvitt som ull.’” Jeg sa, “Han var en ung Mann, hvordan kunne Han ha hår så hvitt som ull?”

¹⁵⁹ Han sa, “Broder Branham, det var Hans herliggjorte legeme.” Det fikk ingen klokke til å ringe.

Men da jeg gikk inn på rommet og begynte å be, lot Han meg vite hva det var. Skjønner?

¹⁶⁰ Jeg har alltid forkynt at Han var Guddommelig, ikke bare en mann. Han var Gud manifestert i kjød: Gud, Guds attributt, av kjærlighet; de store attributtene som kom ned, vist frem her på jorden, av Gud. Jesus var Guds kjærlighet, som bygget et legeme som Jehova Selv bodde i. Han var Guddommens fylde legemliggjort. Det Gud var, manifesterte Ham gjennom det legemet. Det legemet måtte dø, så Han kunne vaske Bruden med Sitt—med Sitt—med Sitt Blod.

¹⁶¹ Og legg merke til, ikke bare er Bruden vasket, tilgitt, men Hun er rettferdiggjort. Skjønner? Har du noen gang undersøkt ordet *rettferdiggjort*, for å se hva det betyr?

Nå, for eksempel, hvis broder Green hørte at jeg hadde drukket, jeg hadde gjort fæle ting, så fant han ut at jeg ikke hadde gjort det. Så kom han, og sa, “Jeg tilgir deg, broder Branham.”

¹⁶² “Tilgir du meg? Jeg har aldri gjort det. Hva er det du tilgir meg for?” Skjønner? Men hvis jeg er skyldig, så kan jeg bli tilgitt; men jeg er fortsatt ikke rettferdig, fordi jeg gjorde det.

Men ordet *rettferdiggjort* er “som om du ikke har gjort det, i det hele tatt.” Rettferdiggjort! Og så renser Jesu Kristi Blod oss så mye fra synd, at det settes i Guds Forglemmelses Bok. Han er den Eneste som kan gjøre det.

¹⁶³ Vi kan ikke. Vi kan tilgi men ikke glemme. Jeg kunne tilgi deg, men jeg husker alltid at du har gjort disse onde tingene. Da, er du ikke rettferdig; du er tilgitt.

Men, i Guds øyne, er Bruden rettferdiggjort. Hun har aldri gjort det, i det hele tatt. Amen. Står der, viet til den dydige Guds Sønn; aldri syndet, ikke i det hele tatt. Hvordan? Hun var forutbestemt. Hun ble fanget inn i dette. Og nå da Hun hørte Sannheten og kom frem, rensset Blodet henne. Og Hun står der, dydig. Skjønner? Hun, ingen synd på Henne, i det hele tatt.

¹⁶⁴ Derfor, kaller Budskapet Bruden sammen, ser dere, ropet.

Og trompeten. . .

Den samme Ene, Han, med en høy røst, ropte Han ut med det ropet og en røst, og vekte Lasarus. Med en høy røst ropte Han, "Lasarus, kom frem." Skjønner? Og røsten vekker opp—vekker opp den sovende Bruden, de sovende døde.

¹⁶⁵ Og trompeten, "med lyden av en trompet." Og, når den gjør det, kaller den. Alltid, en trompet kalte Israel til trompetfesten. Skjønner? Som, var en Pinsefest, den store Festen i himmelen; og trompetfesten. Og, nå, en trompet kunngjør en sammenkomst, "Kom til Festen." Og nå er det Lammets Måltid i himmelen.

Legg nå merke til. Samlingsdagen; og Bruden; trompetfesten, Bryllupsmåltidet. Vi har sett det i forbilder. Nå bare se et øyeblikk før vi avslutter. Legg merke til. Vi har sett det i forbilder.

¹⁶⁶ Nå, hvis du vil lese i Matteus 18:16, står Det, "Det er tre som vitner," ser dere, i Sankt . . . i Første Johannes 5:7, og så videre. Tre er alltid et vitne. Er det riktig? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Det er en bekreftelse, noe som er riktig. Tre vitner er vitne. "Ved to eller tre vitners utsagn, la enhver sak stå fast."

¹⁶⁷ Legg nå merke til. Vi har hatt tre vitner. Tre er et vitne. Nå, vi har allerede hatt tre bortrykkelser i det Gamle Testamentet. Visste dere det? Som et vitne. Legg nå merke til. Enok var en; Elias var den andre; og Jesus var den neste.

Jesus, var Hjørnesteinen, nå, Han vitnet. Skjønner? Han var Hjørnesteinen mellom det Gamle og Nye Testamentet, for Han måtte først dø og så bli bortrykket. Han døde; kom til liv og vandret rundt her med oss; og ble så rykket opp. Fordi, Han var Hjørnesteinen som bandt de to sammen. Etter Hans oppstandelse og bortrykkelse. . . Hør her. Etter at Han hadde gjort det, og bevist det, det Gamle Testamentet der. Vi vet alle at Enok ble forvandlet. Vi vet at Elias ble tatt opp av en virvelvind, er det riktig, i en Ildvogn. Og Jesus døde, ble begravet, og oppstod og levde her på jorden, og ble så rykket opp, Hjørnesteinen. Der er tre, til å vitne. Er det riktig?

¹⁶⁸ Nå, det har allerede skjedd en bortrykkelse. Vet dere det? Det, la oss se om vi kan lese det, ganske raskt. La oss ta Matteus, det 27. kapittelet. Og la oss ta omkring det 45. verset

av Matteus, det 27. kapittelet. La oss se om vi kan få tak i det ganske raskt, og se om—om vi ikke bare kan få lite grann ut av dette, som ville hjelpe oss, ganske raskt. 27:45, tror jeg, jeg har skrevet det ned her. La oss lese.

Nå fra den sjette time ble det mørke over hele landet inntil den niende . . .

Og omkring den niende time ropte Jesus med en høy røst, og sa, Eli, Eli, lamà sabak- . . . ? som betyr, . . . min Gud, hvorfor har du forlatt meg?

Noen av dem som stod ved, . . . hørte det, og sa,

Denne mannen roper . . . Elias.

Og straks sprang én av dem, og hentet en svamp, og fylte den med vineddik, og satte den på et rør, og gav den til ham for å drikke.

De andre sa, . . . la oss se om Elias kommer og frelser ham.

Jesus, da han hadde ropt . . . med en høy røst, og oppgav . . .

“En høy røst.” Høy røst! Se her.

Da Jesus, døende, ropte med en høy røst, og oppgav ånden.

Og, se, forhenget i tempelet revnet i to fra øverst til nederst; og jorden skalv, og klippene revnet;

Og gravene ble åpnet; og mange av legemene . . . de hellige som var innsøvnnet ble oppreist,

Og kom ut av gravene etter hans oppstandelse, og gikk inn i den hellige stad, og viste seg for mange.

169 En bortrykkelse har funnet sted.

Tre har skjedd i det Gamle Testamentet, av dem som var forberedt, som Herrens Ord kom til. Skjønner? Herrens Ord kom til Enok. Herrens Ord kom til Elias, Hans profet. Skjønner? Herrens Ord var Jesus. Skjønner?

170 Se i det Gamle Testamentet, de Gamle Testamentets hellige nå, da denne bortrykkelsen først fant sted. Legg merke til vers 50. Hans høye røst oppvekket de Gamle Testamentets hellige på akkurat samme måte som den høye røsten oppvekket Jesus . . . eller oppvekket Lasarus. Skjønner? Den høye røsten vekket opp.

Og den andre er oppfylt i Andre Brev til Tessalonikerne, det 4. kapittelet. La oss bare ta å lese, lese det. Vi leste det akkurat, for noen få minutter siden. Ser dere?

. . . Jeg vil ikke at dere skal . . . uvitende, brødre, om dem . . . sovnet inn, for at dere ikke skal sørge, som . . .

Det er Første Brev til Tessalonikerne 4:12 til 18. Det, det vil bli den andre Bortrykkelsen. Den andre Bortrykkelsen vil bli borthenting av Bruden.

¹⁷¹ De Gamle Testamentets hellige har kommet inn i Hans Nærvær, paradiset er da ferdig. Og de Gamle Testamentets hellige oppstod, ved Hans høye røst, da Han ropte og oppgav ånden; fordi (hvorfor?) Offeret, forsoningen for deres synder, som de hadde ventet på, trodde det fullkomne Lammet skulle komme. De hadde ofret Offeret, Lammet. Og da Han døde og oppgav ånden, ropte Han med en høy røst, og de Gamle Testamentets hellige våknet.

Legg merke til ropet og røsten her, den samme tingen ved Hans Komme. Skjønner?

“Oppgav ånden.” Og da Han gjorde det, var Offeret fullkomment, og paradiset tømt. Og de Gamle Testamentets hellige kom til jorden igjen, gikk rundt på jorden, og gikk inn sammen med Ham, i Hans bortrykkelse.

¹⁷² David sa, der borte, “Løft dere opp, dere evige porter, og vær dere oppløftet.” “Han bortførte fanger, gav gaver til menneskene,” og de Gamle Testamentets hellige gikk inn med Ham.

¹⁷³ De sa, “Hvem er denne rettferdighetens Konge?”

¹⁷⁴ “Herlighetens Herre, mektig i hærsikare.” Mektig hærsikare, her kommer de inn, marsjérende. “Jesus bortførte fanger,” og her kommer Han, med de Gamle Testamentets hellige. Og gikk inn i de nye portene Der oppe, og sa, “Løft dere opp, dere evige porter, og vær dere oppløftet. Og la Herlighetens Konge komme inn.”

Røsten kom fra innsiden, sa, “Hvem er denne Herlighetens Konge?”

¹⁷⁵ “Herren mektig i strid.” Portene fløy opp. “Og Jesus, en Seierherre, bortførte fanger,” de som hadde trodd på Ham, og Ordet hadde kommet til dem. Der, de Gamle Testamentets hellige lå der inne, ventet, “Han bortførte fanger; fór opp i det Høye,” tok de Gamle Testamentets hellige og reiste inn. Det er en Bortrykkelse, som allerede har funnet sted.

¹⁷⁶ Den neste Bortrykkelsen som finner sted er (Andre Brev til Tessalonikerne) for Menigheten, Brudens oppstandelse, for å bli bortrykket inn i Herligheten. “Vi som lever og er tilbake,” det er legemene som fortsatt er på jorden, “vil ikke forhindre eller hindre dem som er sovnet inn. For Guds trompet skal først lyde, og de døde i Kristus skal oppstå.” Skjønner? “Og vi som lever og er tilbake skal bli tatt opp sammen med dem.”

¹⁷⁷ Her om dagen, stod jeg på gatehjørnet. Og jeg—jeg stod på. . . Jeg stod på gatehjørnet og så på Armistice Day paraden, og da den kom oppover, kom oppover gaten. Jeg stod der

med min lille sønn, Joseph. Der kom, de første, var de gamle tanksene fra første verdenskrig som kom forbi, små gamle tankser. Etter det kom den store Sherman tanksen fra den siste krigen, og store kanoner med sine dreibare våpen, et—et dreibart tårn på seg, og så videre.

Etter det, kom soldatene; Gold Star mødrene. Og så kom det en flåte med . . . videre nedover . . . Vel, ned der kom en flåte, og foran på den var det en grav, “til den ukjente soldat.” Og det stod en—en soldat der, vakt ved graven. Det stod en marinesoldat på den andre siden, og en matros på den andre siden. Og det var laget en skillevegg. Og på den andre siden satt en Gold Star mor. Hun hadde mistet gutten sin. Der stod en ung hustru, med hodet sitt over et bord, gråtende. En liten fillete gutt satt sidelengs; og tårene rant nedover fjeset hans. Han hadde mistet pappaen sin.

Jeg tenkte, “Hvilken sorgmodighet! Jeg stod der og kikket, så dem, gamle, bare noen få av soldatene som var igjen; marsjerte nedover der, vanføre og gamle, som det, med sine uniformer, men viste dem stolt frem fordi de var amerikanere.”

Jeg tenkte, “Åh, min Gud!”

¹⁷⁸ En dag, vil det komme et støt fra Himmelen, “Og de døde i Kristus skal først oppstå.” De Gamle Testamentets hellige der tilbake, som venter, vil løftes frem og komme ut derfra først, og gå inn i oppstandelsen. Vi vil falle rett i linje, reisende inn i himmelen; disse gamle dødelige legemene vil forvandles og gjøres likt med Hans Eget herlige legeme. Hvilken—hvilken parade det vil bli når den starter mot himmelen, en av disse dager, i den bortrykkende tiden som ligger foran, åh, stolt vil de vise frem Jesu Kristi Blod på sine bryst, Guds Budskap i den tiden de levde i. Det er tiden som vi ser frem til, broder.

¹⁷⁹ Hør her, bare i avslutningen nå. Den andre oppstandelsen, alle . . . Den første er forbi. Den andre er for hånden, akkurat nå, vil komme for hånden nå.

¹⁸⁰ Nå, den tredje er de to vitnene i Åpenbaringen 11:11 og 12. Hvilket er, disse som vender tilbake, med Kristi Ånd, for å vitne for jødene, som Josef gjorde for sine brødre. Og husk, “Deres døde legemer lå i gaten, i tre dager og en halv. Så kom livsånden inn i dem, og de ble bortrykket, tatt opp i Himmelen.”

Der er dine tre bortrykkelser i det Nye Testamentet.

Tre bortrykkelser i det Gamle Testamentet; alle de har funnet sted.

¹⁸¹ Nå er vi rede, venter på bortrykkelsene, Bortrykkelsen av de hellige. Det er blitt talt, og så skal det skje. Når Gud sier noe, “Alle himler og jord vil forgå, men det Ordet vil aldri slå feil.”

182 Da Gud sa, der tilbake i 1. Mosebok 1, sa Han, “La det bli lys.” Det kan ha vært hundrevis av år før det ble noe lys. Han sa, “La det bli et palmetre. La det bli et eiketre. La det bli en ørken. La det bli et fjell. La det bli *dette*.” Han talte det, ser du. Og så lenge det gikk ut av Hans munn, i et Ord, må det bli manifestert. Det må skje. Når . . .

183 Så en dag, kalte Han Sitt folk ut. Og Han hadde talt til en mann som het Moses, ved en Ildstøtte, et Lys; Hellig, Hellig Ild. Og Moses ville ikke. . . Folket ville ikke tro Moses, så Han sa, “Før dem ut til dette fjellet.”

184 Den morgenen, var fjellet fullstendig fullt av Ild, og lyn og torden som det. Og folket sa, “Ikke la Gud tale. La Moses tale, ser dere, for at vi ikke skal omkomme.”

185 Gud sa, “Jeg vil ikke tale til dem noe mer på denne måten, men Jeg vil reise opp en profet for dem. Og Jeg vil tale gjennom ham, og det han sier vil skje. Da, hør på Det, fordi Jeg er—Jeg er med ham.” Nå, Han talte det. Han sa at det ville skje.

186 Se på denne profeten, Jesaja, som stod der; en mann, intelligent mann, en mann som var tenkt, godt om, av kongen, for han hadde bodd hos Ussias. Kongen, som var en stor mann, prøvde å ta plassen til en forkynner, en gang, og gikk inn, ble slått med spedalskhet.

Og det er det jeg har sagt til forretningsmennene. Prøv aldri å ta plassen til en forkynner. Nei, sir. Bli du akkurat der du er. Skjønner? Gjør ditt arbeid, det Gud ga, sa du skulle gjøre. Hvis du er en finger, kan du aldri bli et øre. Hvis du er et øre, vil du aldri bli en nese, nese eller øye. Skjønner? Bli på din plass.

187 Dere hørte det Budskapet, her om dagen, på radioen: *Prøve Å Gjøre Gud En Tjeneste*. David, salvet konge. Hele folket ropte og skrek, “Det var riktig.” Men han rådførte seg aldri med Guds profet. Og en mann døde, og det hele ble spolert. Ikke prøv å gjøre Gud en tjeneste. Vent du til det er Guds tid. La det komme på Hans måte å gjøre det på. “Jeg vil starte *denne* store tingen. Det vil gjøre *dette*.” Vær forsiktig, broder.

188 Nå, David visste bedre enn det. Nathan var i landet, på den tiden. Han ble ikke tatt med på råd, i det hele tatt. Skjønner? Han rådførte seg med hærførere over hundrevis og tusenvis. Hele folket ropte, og skrek, og danset. Istedenfor å . . . De hadde alle de religiøse bevegelsene, men det var ikke i linje og orden med Guds Ord, og det mislyktes.

Alt annet, som ikke er i linje og orden med Guds Ord, vil mislykkes. Bare Guds Ord vil stå for evig. “Himler og jord vil forgå, men ikke Mitt Ord.”

189 Legg merke til Jesaja, den intelligente unge mannen som stod der. Med ett, traff Ånden ham. Han kunne ikke si noe

annet. Han var en profet. Han sa, "Se, en jomfru skal bli med barn." "En Sønn er oss født; et Barn er født, en Sønn er gitt. Hans Navn skal kalles Råd giver, Fredsfyrste, Mektig Gud, Evig Far. Enden på. . . Hans herredømme skal være på Hans skuldre. Enden på. . . Det skal ikke være noen ende på Hans herredømme." Hvordan kunne den mannen på en intelligent måte si at en jomfru skulle bli med barn?

Alle så etter det. Det hadde blitt talt. Det var SÅ SIER HERREN. Det måtte skje, fordi det var Guds Ord. Det samme som det var i 1. Mosebok, da Han plantet de frøene nede under havet, der "det var uten form, og tomt; og vann over dypet." Skjønner? Det måtte skje. Og en dag, åtte hundre år senere, ble morslivet til en jomfru med barn ved Guds Sæd, en skapt Sæd. Hun brakte frem en Sønn.

¹⁹⁰ Den samme Sønnen stod der, en dag. Han sa, "Lasarus, kom frem." Og en mann som hadde vært død i fire dager, råttent, nesa hans hadde sunket inn, stinket, han kom frem. Sa:

Undre dere ikke over dette: for den time kommer, amen, når alle de som er i graven skal høre Guds Sønns røst,

Således, har det blitt talt. Det må skje på den måten. Det kommer til å bli en Bortrykkelse. Åh, du!

¹⁹¹ Jeg husker, bare mitt siste Budskap i California, hvor jeg trodde jeg aldri ville reise tilbake igjen, da jeg forutsa, "Los Angeles vil gå under havet. SÅ SIER HERREN." Den vil det. Hun er knekt. Hun er oppbrukt. Hun er ferdig. Hvilken tid? Jeg vet ikke når, men den vil synke. Rett etter det, begynner jordskjelvene å ryste og skake.

¹⁹² Husk, mange av dere menn stod der, på klippen, den dagen da Engelen kom ned der. Og det Lyset og Ilden falt fra Himmelen, rundt klippen der vi stod. Steiner ble kastet ut fra fjellene, og falt over der. Det eksploderte tre ganger, hardt. Jeg sa, "Dommen vil ramme Vestkysten." To dager etter det, sank nesten Alaska.

¹⁹³ Husk, den samme Gud som sa det, sa, "Los Angeles er dømt." Og hun er ferdig. Jeg vet ikke når. Jeg kan ikke si dere det.

¹⁹⁴ Jeg visste ikke at jeg sa det. Men denne broderen her, tror jeg det var. . . Nei. En av familien Mosely, tror jeg, fikk tak i meg ute på en gate der borte. Jeg visste ikke hva det var før jeg så tilbake. Jeg så tilbake i Skriften.

Og Jesus sa, "Kapernaum, Kapernaum, hvor ofte. . . Du som har opphøyet deg selv, rettere sagt, opp til Himmelen, skal bli ført ned i helvete. For hvis de mektige gjerninger som er gjort i deg, hadde blitt gjort i Sodoma, ville den ha bestått i dag." Og omkring hundre og femti år fra da, (Sodoma hadde allerede, i jorden) så er Kapernaum i vannet, den også, i dag.

195 Og den samme Guds Ånd som sa alle disse tingene, og gjorde alle disse tingene, Den sa der, “Å, by, Kapernaum, som kalte deg ved Englers navn, Los Angeles, hvor du har opphøyet deg selv inn i himmelen! Selveste Satans kjerne og sete, ser dere, du har opphøyet deg selv.”

196 Predikanter, det er en gravgård for dem. Gode menn drar dit og dør som rotter. Hvilken ødeleggelse!

197 “Du som kaller deg ved Englers navn; hvis de mektige gjerningene hadde blitt gjort i Sodoma, som har blitt gjort i deg, ville den ha bestått i dag. Men din time er kommet.”

Bare følg med og se. Hvis den ikke gjør det, er jeg en falsk profet. Skjønner? Der er hun. Hun ligger der.

198 Jeg husker den kvelden, før jeg så det, så jeg en forhåndsvisning av Bruden. Jeg stod der og så en nydelig liten dame, helt korrekt kledd, og slikt, marsjérende *denne* veien. Det var Noen som stod ved siden av meg, i visjonen. Og jeg så. De sa, “Fremvisningen av Bruden.” Jeg så Henne gå forbi. De kom på *denne* siden, og gikk rundt.

199 Jeg hørte den komme opp, menighetene kom opp fra denne *andre* siden. Der kom den asiatiske menigheten. Åh, snakk om en uanstendighet! Her kom den europeiske menigheten. Åh, du! Og så hørte jeg en rock-and-roll komme, og det var Frøken Amerika, menigheten, og hun hadde ikke engang på seg noen klær. Hun hadde papir, som aviser, gråe, holdt foran seg, dansende etter rock-and-roll; Frøken Amerika, menigheten.

200 Jeg stod der i Hans Nærvær. Jeg tenkte, “O Gud, som en forkynner, hvis det er det beste vi kunne få til? Åh! Åh!” Du vet hvordan en føler seg. Så tenkte jeg, “Gud, skjul meg. Hvis jeg bare kunne komme meg vekk herfra. Hvis alt som vi har gjort, og det er hva vi har klart å bringe frem, hvis det er hva?”

201 Og så da de kvinnene gikk forbi, alle gjorde de all slags rock og slike ting, og kort hår, og malte fjes. Og mens de gikk forbi slik, ment å være jomfruer for Kristus. Og da hun gikk forbi slik, snudde jeg hodet mitt, vet du, mens jeg holdt *denne* foran meg. Det var—det var skammelig, dem bakfra. Og der var de, gikk slik som det. Og jeg snudde hodet mitt, for å gråte, slik som *det*.

202 Jeg sa, “Jeg—jeg kunne ikke utstå det der inne. Ham stående der, og jeg visste at jeg, en tjener i Menigheten, og det var det jeg hadde frembrakt for Ham.” Jeg sa, “O Gud, jeg kan ikke se på det. La meg dø. La meg—la meg forsvinne,” og slik som det.

203 Og så snart det gikk bort, hver gang en av dem kom, ville de gå ut til et bestemt sted, så falle vekk. Jeg hørte bare lyden av det da det gikk bort.

Så hørte jeg noe slikt som *Fremad Kristne Stridsmenn*. Jeg så, og her kom den hellige flokken av små jenter helt nøyaktig slik de var, helt korrekt kledd, håret deres hang langt nedover på ryggen. Rolige, rene, marsjérende slik som *dette*, etter Evangeliets fottrinn. Hun var Ordet. De så ut som en ut av alle nasjoner. Jeg kikket på det mens de gikk forbi, og så de gikk forbi. Istedenfor å gå nedover, begynte de å gå oppover.

Jeg la merke til at en av dem prøvde, to eller tre av dem prøvde, å komme ut av rekken. Jeg ropte. "Hold dere på linje." Og visjonen forlot meg. Og jeg stod i rommet, ropte, "Hold dere på linje." Linje, Det.

²⁰⁴ Lurer på, kunne det allerede være forbi? Kunne Bruden allerede være kalt? Er det hva vi går igjennom i dag?

Hun må bli formet og dannet inn i Kristi bilde, og Kristus er Ordet. Det er det eneste. Skjønner? Det er Der inne, i Ordet. Det er ba-. . . Skjønner? Det kan ikke legges til én ting. Det kan ikke være en—en kvinne med en hånd som et menneske, og den andre hånden som en hundelabb. Det må være nøyaktig Herrens Ord, slik Han er Ordet. Bruden er en del av Brudgommen. Kvinnen er en del av sin ektemann, fordi hun er tatt ut av ektemannen. Eva var en del av Adam fra hans side. Og det samme er Bruden, ikke tatt fra en denominasjon, men tatt fra Guds Ords skjød for denne tid.

²⁰⁵ Bortrykkelsen!

Herrens trompet skal lyde, de døde i Kristus
skal oppstå,
Og herligheten fra Hans oppstandelse dele;
Når de utvalgte skal samles i sine Hjem
bortenfor skyen.

Når navnrullen leses opp der borte, la oss alle prøve å være Der, venner. Gud velsigne dere.

²⁰⁶ Det er blitt talt. Det er nødt til å skje. Det vil skje. Og lite. . . [Tomt spor på lydbåndet—Red.]

Folkens, ingen ønsker å dø. Ingen ønsker å—å gå fortapt. La meg fortelle dere. Hva enn dere gjør. . . Jeg bryr meg ikke om hvor flittig du går i menigheten, og hvor lojal du er til menigheten. Det er fint; ikke noe imot det. Du burde gå i menigheten. Gjør det. Fortsett å gå i menigheten. Men, hva enn, bare kast vekk tradisjonene dine, og beveg deg rett videre inn i Kristus. For, det kommer til å lyde en av disse dager, og du kommer til å bli tatt med dyrets merke på deg, og ikke vite hva det er før det er for sent. Det er helt riktig.

²⁰⁷ Gud velsigne dere. Jeg er lei for å ha oppholdt dere. Og husk. Jeg har oppholdt dem for lenge her. Det er riktig. Og offeret som dere har tatt opp for meg. . . Som, jeg ikke har spurt deg om å gjøre, broder. Det er, åh du, det er høflighet. Ta

det og betal dette motellet for overtiden, for jeg har oppholdt det. Jeg hadde bare noen få ting her. Jeg har omkring åtte eller ti flere sider om Bortrykkelsen her, men jeg—jeg hadde rett og slett ikke tid til å gi det. Gud velsigne dere.

²⁰⁸ Elsker dere Herren Jesus? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] La oss bare stå stille bare et øyeblikk nå, stille, ærbødig, og husk hva jeg har sagt. Husk, vi er i de siste timer.

Disse nasjoner bryter sammen, Israel våkner,
Tegnene som Bibelen forutsa;
Hedningenes dager er talte, nedtyngnet av
byrder;
“Vend tilbake, O atspredte, til deres egne.”

Forløsningens dag er nær,
Menneskers hjerter svikter av frykt;
Bli fylt med Ånden, dine lamper i stand og
klare,
Se opp, din forløsning er nær.

Vet du det?

Falske profeter lyver. Guds Sannhet
fornekter de.

Vi vet at alt er sant. Gjør vi ikke? [Tomt spor på lydbåndet—Red.]

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
Fordi Han først elsket meg
Og kjøpte min frelse
På Golgatas tre.

²⁰⁹ Hvor mange virkelig elsker Ham. Løft opp din hånd. Nå, jeg vil at dere, mens vi synger dette igjen, håndhils på noen i nærheten av deg. Si, “Gud velsigne deg, pilgrim.” Vi er pilgrimmer. Er vi ikke? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Pilgrimmer og fremmede.

Jeg elsker Ham,
Sånn ja, rett over bordet.

Jeg elsker Ham
Fordi Han først elsket meg
Og kjøpte min frelse
På Golgatas tre.

²¹⁰ Ønsker du å nå Bortrykkelsen? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Hvor mange er interessert i å nå Bortrykkelsen? Si, “Gud, jeg ønsker å nå den, av hele mitt hjerte.”

Hold Fast I Guds Uforanderlige Hånd, kjenner dere den sangen? Kjenner du den, søster? *Hold Fast I Guds Uforanderlige Hånd*. Jeg vet ikke hva . . . Hva går den i, for den? Hmh?

Hold fast i Guds uforanderlige hånd!
 Hold fast i Guds uforanderlige hånd!
 Bygg dine håp på Evige ting,
 Hold fast i Guds uforanderlige hånd!

Liker du det?

Når vår reise er fullført,
 Hvis du har vært trofast mot Gud,
 Fagert og lyst ditt hjem i Herligheten,
 Skal din bortrykkede sjel skue!

Hold fast i Guds uforanderlige hånd!
 Hold fast i Guds uforanderlige hånd!
 Bygg dine håp på Evige ting,
 Hold fast i Guds uforanderlige hånd!

Jeg vil at dere skal bøye deres hoder bare et øyeblikk nå.

Begjær ikke denne verdens tomme rikdommer,
 Som så snart forfaller,
 Søk å oppnå den Himmelske skatt,
 De vil aldri forgå!

Hold fast i Guds uforanderlige hånd!
 Hold fast i Guds uforanderlige hånd!
 Bygg dine håp på Evige ting,
 Hold fast i Guds uforanderlige hånd!

²¹¹ Med deres hoder bøyd, og dette i tankene, vet at vi bøyer våre hoder mot støvet som vi kommer fra, en dag vil vi vende tilbake, vet at du har en sjel der inne som må svare for Gud. Og hvis du føler at du ikke helt er rede for den Bortrykkelsen, hvis Den kom i kveld, og du ønsker å bli husket i bønn, bare løft din hånd. Vi har ikke noe plass til å ha et alterkall. Ditt alter er i ditt hjerte, uansett. Løft din hånd. Gud velsigne deg, deg, deg. Du store!

“Føler at jeg ikke er rede, broder Branham. Jeg—jeg, virkelig, jeg—jeg—jeg ønsker å være en kristen. Jeg har prøvd å være det, men det er alltid noe som mangler. Jeg—jeg vet at jeg—jeg ikke er akkurat der jeg skulle være.”

“Ha nåde, Gud. Jeg løfter min hånd. Vær nådig mot meg.”

Nå, rundt tjue eller tretti hender har kommet opp, allerede, i denne lille gruppen. Flere går opp.

²¹² Kjære Gud, Du vet hva som er bak den hånden, der nede under hjertet. Jeg ber, kjære Gud. Det er bare én ting jeg er ansvarlig for, det er, å fortelle Sannheten. Og, kjære Gud, de ønsker å bli reddet. De ønsker det, virkelig. De—de vil ikke ha dette som bare er en følelse, noe opparbeidet, noe denominelt system, noen læresetninger, noen dogmer som er blitt lagt til. De forstår, Far, at det trengs det rene, uforfalskede Guds Ord.

Alt annet vil forgå, til og med himler og jord, men ikke Det. Og hvis vi blir det Ordet, vil jorden forgå under oss, men vi kan aldri forgå, fordi vi er det Ordet, Brudgommens Brud.

²¹³ Jeg ber for hver enkelt, at Du må gi til dem, Far, er min oppriktige bønn. Og unnskyld meg, Far, for at jeg var så nervøs i kveld, hoppet opp her sent, og—og var vaklende, og sa ord som var usammenhengende og oppstykkede. På en eller annen måte, mektige Hellige Ånd, spleis dem sammen på Din Egne Guddommelige måte, og gi dem til folkets hjerter, fra mitt hjerte, og motivet og formålet som jeg har i mitt hjerte overfor Deg. Vil Du det, Herre? Og frels det som kan frelses. Dra til Deg, Herre. Og må vi være rede for den bortrykkende tiden som snart er for hånden. For jeg ber om det i Jesu Navn. Amen.

Gud velsigne dere.

Nå, møtelederen av—av konferansen.

BORTRYKKELSEN NOR65-1204
(The Rapture)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk lørdags kveld, den 4 desember 1965, for Full Gospel Business Men's Fellowship International banquet ved Ramada Inn i Yuma, Arizona, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2012 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org